DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

8ste JAARG. NO 41. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 13 OCTOBER 1857. GEHEEL NO. 405.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	6w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10 ½	12	20	25	35	43	50
¾ col	8 00	11	13 ½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	66	75

A square is 1 inch or less of space, column width.
Business Cards will be inserted 1 year at $1 ꟿ line.
Advertisements will be kept in until forbidden.

LANDGENOOTEN!

Voor ongeveer twaalf maanden, gaf ik aan herhaalde uitnoodigingen gehoor, mijne gevoelens over de politieke vragen bij de Presidents verkiezing openbaar te maken, en het zal velen uwer niet onbekend zijn, dat ik JAMES BUCHANAN als de veiligste der drie kandidaten, aanraadde. Hij toch was een beproefd staatsman; daarbij de aanvoerder der Democratische partij; eene partij, waartoe wij allen als landverhuizers behooren; want al is het soms dat enkele personen door hun gedrag na hunne benoemingen ons teleurstellen, zoo blijven toch de Democratische beginselen, als die der eenige Volkspartij, dezelfde.

Wij willen geene scherpe kritiek der gebeurtenissen in het afgeloopen jaar leveren, noch de daden van de mannen door de zoogenaamde Republikeinsche partij in het bestuur geplaatst, nauwkeurig gadeslaan; genoeg is het, dat bijna algemeen de treurige ondervinding geleerd heeft, dat verschillende staten onder het bestuur der republikeinen, zwaar gebrandschat zijn, en hartelijk wenschen, bij volgende verkiezingen, het bandieten pak naar huis te jagen.

Mijne bezigheden laten mij niet toe mij veel met politiek bezig te houden, veel minder de politiek der verschillende staten afzonderlijk nauwkeurig gade te slaan; ieder uwer, die het afgeloopen jaar onder republikeinsche vertegenwoordigers geleefd heeft, zal voor zich zelven genoegzame ervaring hebben gemaakt, en moest ik over het bestuur des staats mijner inwoning New York, eene schets geven, mijn bestek hier waar veel te kort; immers na eene rij tegenstrijdige wetten gemaakt te hebben, die deels ongerijmd, deels tyrannick te noemen waren, moesten wij ons nog over algeheele verwaarloozing der verschillende kanalen beklagen, en de daarmede verbondene verbazende vermeerdering der Staatsbelastingen, die door vermelde plunderzucht tot zulk eene hoogte zijn opgevoerd, dat menigen in politiek onervarenen bezitter van vaste goederen, dit nadere ruw en onverwacht in de ooren klinken zal. Een klein bewijs toch der ontevredenheid over de handelingen der republikeinsche volksvertegenwoordigers gaf Buffalo in de maand Junij ll., bij de haar onwettige en geheel willekeurig opgedrongene plaatselijke verkiezing. Republikeinen, Know Nothings, Matigheidsgezinden en Spiritualisten hadden zich toch als een man vereenigd, en niettegenstaande, bleven de Democraten met ruim 1500 meerderheid overwinnaars. Geen algemeen bekenden redenaar; geen zoogenaamd grooten man verkozen zij tot hunnen standaarddrager, neen! een vreedzaam, niet eens algemeen bekend burger voerde hen ter overwinning. Het bedrog met bloedend Kansas, gaf in November 1856, FREMONT, in den Staat New York eene meerderheid van ongeveer *80 dertig duizend* stemmen over BUCHANAN, en toch bestaat de gegronde hoop, dat de ontevredenheid zoo ver gaande is, dat het Staatsbestuur en de handelingen der republikeinen als partij in het algemeen, dat deze ongehoorde meerderheid in November aanstaande geheel te niet zal gemaakt worden. Met de grootste overeenstemming hebben de Democraten hunne kandidaten voor de verschillende ambten benoemd, mannen, die immer onder hare banier kampten; mannen, zonder uitzondering vrienden des landverhuizers; mannen, die deze wijselijk als de hoofdoorzaak der verbazend snel opgewassen Republiek beschouwen; mannen, die als beschermers en verdedigers der vreemdelingen, met opene armen den nijveren vreemdeling welkom heeten, die behalven den verren togt over den wijden Oceaan, niet schroomden, om magen en vrienden, en Vaderland, zoo dierbaar aan elken regtgeaarden mensch, vaarwel te zeggen, welligt voor immer, om in een land der vreemdelingschap datgene te zoeken, wat voor hem elders onbereikbaar was, Vrijheid en Brood.

Zonder onderscheid mag ik mijnen landgenooten in New York, de gezamentlijke kandidaten voor de hooge Staatsambten aanbevelen, bijzonder den algemeen bekenden heer **Izaac V. van der Poel**, die van Hollandsche afkomst, zich ten opzigte, bepaaldelijk der Nederlanders, het bloed der Vaderen heeft waardig getoond. Even als de andere kandidaten is hij een ijverig Democraat, een gloeijend tegenstander der uitbreiding van slavernij, die geesel van een ongelukkig menschenras.

Velen mijner landgenooten verwonderde het, dat ook ik mij niet onder de bewonderaars van FREMONT schaarde, daar ik toch vroeger zoo veel over slavernij geschreven had. Doch mijne vrienden! het scheen mij zoo klaar, dat geene menschelijke magt in staat is, slavernij in dit land te bekorten, maar dat eene hoogere hand zoo zigtbaar de verbreiding tegenwerkt, door eene voortdurende landverhuizing; dat het door voor mij bewezene zaak was, dat al ware het dat politieke verraderij, werkelijk Kansas tot eenen slavenstaat had kunnen maken, dit echter van korten duur zoude geweest zijn.

De republikeinsche partij, weinig eerlijk denkenden uitgezonderd, was toch weinig meer dan het overblijvende uitschot der vernietigde Whigpartij, versterkt door de in de verdeeling der ambten voorbijgegane, teleurgestelde Democraten, fanatieken, en nieuwe gelukzoekers; zonder eenig ander beginsel dan vermeende vrienden des negers te zijn, daar toch de geschiedenis van het lot der arme slaven door de te ver gedreven bemoeijingen der zoogenaamde republikeinen, ondragelijker gemaakt is, dan het ooit te voren was. Laten wij het Zuiden, hoe wij ook hare slavenij instellingen verfoeijen, met vrede, en de gestadige stroom eener landverhuizing immer van het Oosten naar het Westen zich bewegende, moet de slavenbezitters langzaam terug drijven; bewijst Missouri, Kentucky en Virginie, dit niet duidelijk? Waar de nijvere landverhuizer zijne woning opslaat, waar de vrije hand met lust en moed het veld bearbeidt, kan geene gedwongene werkzaamheid bestaan; de toevloed der landverhuizing naar Zuidelijker gelegene vruchtbare streken drijft langzaam den negerbezitter zonder zijne schade terug, daar zijne landerijen onbegrijpelijk in waarde toenemen; een weinig tiental jaren zullen toereikend zijn, om slavernij te beperken tot die plaatsen, waar het klimaat den Europeschen werkman toeroept: *tot hier en niet verder.* Kansas moest vrij worden; hoe konde menschelijke magt den stroom van vrije mannen wederstaan, naar een land, welks luchtsgesteldheid het voor slavenbezit onvoordeelig maakt, en al mogen ook fanatieke heethoofden, voor korten tijd zich baldadig verzetten, de veel vermogende meerderheid zal toch ... beslist eindelijk.

Ik ben reeds te langdradig mijne vrienden; het bestek gedoogt geene uitweiding van belang; gij, die tot de Republikeinsche Know Nothing Fanatieken behooren mogt, overlegt de zaak ernstig, bedenkt, dat zonder de Democratische beginselen, deze republiek u geene zoo uitgebreide woonplaats had kunnen aanbieden; dat het slechts de hier bestaande Democratische beginselen waren, die u uit konden lokken, alles wat u dierbaar was vaarwel te zeggen om slechts Democratie u van over den wijden Oceaan de hand reikte, en u het welkom op dezen vrijen grond toeriep; dat slechts onder haar bestuur gij en uwe kinderen die vrijheid kunt genieten waarnaar gij streefdet; dat de grondvesten van het gebouw door JEFFERSON en anderen opgetrokken, Volksgelijk, noch hecht en sterk zijn; dat slechts Democratie de uitsluitende vriend der landverhuizers zijn kan; en dat slavernij, alleen door ongehinderde landverhuizing, ondersteund door Democratische medewerking, beperkt en verminderd kan worden. Eene vermalating der Democratische beginselen is eene verwaarloozing uwer regten als vrije burgers; gij weet het, mijne vrienden! mijne woorden zijn niet die eens politieken gelukzoekers, maar van een tot het hart, wel gemeend; mogten dezelve hier en daar ingang vinden bij den nog immer twijfelenden, en de verkiezing in New York, Wisconsin en elders mijne landgenooten vereenigd, en geschaard vinden aan de Democratische zijde, als voorstanders van vrijheid en regt, als verdedigers hunner regten als vrije mannen en die hunner kinderen, tegen fanatieke belagers, dan ware mijne moeite rijkelijk beloond. SMALLENBURG.

Buffalo, October 1857.

Nieuwstijdingen.

'S GRAVENHAGE, 14 Sept. Uit de thans bekend gewordene acte van beschuldiging tegen de 22 Maleijers, welke, zoo als berigt is, op het Nederlandsch schip *Twenthe* in Aug. 1856 in een oproerig en gewelddadig verzet zijn gekomen tegen den kapitein, dezen en anderen der equipaadje hebben verwond en den brand in het schip hebben gestoken—blijkt nu ten stelligste, dat er geenerlei verlegenheid met deze zaak heeft bestaan ten aanzien van de vertolking, welk verzinsel onlangs werd verspreid. Twee tolken zullen ter openbare teregtzitting fungeren en van een vroeger aanbod van nog een ander is geen gebruik gemaakt. Vrijdag is de acte van beschuldiging aan al de beschuldigden, te Rotterdam gedetineerd, beteekend, en Zaturdag zijn zij reeds van Rotterdam naar 's Hage vervoerd, om aldaar voor het provinciaal geregtshof, voorgezeten door mr. *J. A. Philipse*, op den 1sten October te regt te staan.

Wij ontleenen het volgende aan de acte van beschuldiging, opgemaakt door den advocaat-generaal mr. *Francois*. De 22 aangeklaagden, die met twee schepen van Java naar Nederland waren gekomen, werden in de maand Julij 1856 te Rotterdam, ten overstaan van den waterschout *Rijk*, aangemonsterd en traden in dienst van het schip *Twenthe*, gevoerd door kapitein *Ansco Coopmans*, ten einde op Java te worden ontslagen op de voorwaarden, in de monsterrol omschreven.

Behalve de aangeklaagden, waarvan de eerste *Sidin*, van welks ouderdom niet is gebleken, als *serang*, of bootsman, aan boord was, bestond de bemanning van het genoemde schip uit den kapitein, de stuurlieden *Sof*, *Vermeulen* en *Barends*, den doctor *van Douwe*, de timmerlieden *de Moes* en *Ouel*, den hofmeester *de la Laine*, den kok *Dunnewijk* en de scheepsjongens *Blanken*, *de Haan* en *Cammanga*, terwijl zich verder aan boord bevonden de echtgenoot van den kapitein en de naar haar vaderland terugkeerende Javaansche dienstmaagd *Sarina*.

Uit de acte van beschuldiging schijnt te blijken, dat bij het naar zee gaan van het schip, reeds een opzet bij de aangeklaagden, immers bij den serang *Sidin*, heeft bestaan om zich aan de dienst te onttrekken, als welke destijds, ontevreden omdat van de manschap eene som was gevorderd, die hun onaangenaam was, zich de woorden "pas maar op, als wij eerst in zee zijn," of dergelijke, heeft laten ontvallen.

Verder komt in de acte voor, dat de aangeklaagden in den beginne hunnen pligt hebben betracht, en zich met het hun verstrekte voedsel tevreden hebben betoond, maar zich in het begin van Augustus daarover hebben beklaagd, en ander voedsel hebben verlangd, omdat, zoo zij zeiden, hetgeen hun werd gegeven, ongenoegzaam was en zij daardoor niet in staat werden gesteld om te werken; dat hun dit door den kapitein, met verwijzing naar de monsterrol, is geweigerd, en dat daarop de arbeid eerst gedeeltelijk en vervolgens geheel is gestaakt.

Naar luid der acte, heeft daarop den 12den Augustus de aangeklaagde *Sidin* den kapitein verklaard, dat hij en de verdere manschappen niet langer aan boord wilden blijven, maar op eene Portugeesche bezitting verlangden aan wal te gaan; dat hem door den gezagvoerder daarop heeft geantwoord, dat dit onmogelijk was; terwijl op den volgenden dag, toen het eiland Madera in het gezigt was, *Sidin*, zoo wel als nog andere der aangeklaagden, aan het volk hadden gevraagd, of dat eiland niet Portugeesch was, en het den kapitein en ook den eersten stuurman is voorgekomen, dat het aangevoerde bezwaar, ten aanzien van de voeding, slechts een voorwendsel is geweest om een ander doel, namelijk de ontscheping op eene Portugeesche bezitting, te bereiken.

Volgens de acte, is op het geschreeuw van een der aangeklaagden, *Klaus Ladesma*, die aan boord de liplap werd genoemd, de kapitein en de stuurman *Soff* aangevallen en aangegrepen; heeft de kapitein eene steek in de zijde bekomen, en voorts door eene menigte gesneden wonden aan de linkerhand; heeft *Sidin* getracht den kapitein met deszelfs revolver, die hem was afgenomen, pogen te doorschieten, doch is dit niet gelukt;—heeft de stuurman *Soff*, mede onverwachts besprongen, eene gestokene wonde in de linkerzijde bekomen, en twee houwen op het hoofd, en de stuurman *Barends* een slag met eene handspaak op den regterarm, waardoor voor beide eene ziekte en onbekwaamheid om hun gewoon werk te verrigten, van meer dan twintig dagen, is ontstaan.

Bij en na dien aanval hebben de Europeanen zich in de kajuit geborgen; zijn zij in dezelve door de Maleijers opgesloten, en hebben deze het schip met de barkas verlaten. De Europeanen hebben, na uit de kajuit te zijn gebroken, bevonden dat het schip in brand was gestoken en er geen middel bestond om dien brand te blusschen, zoodat zij zich, met achterlating van al hun goed, met de eenig overgebleven sloep hebben gered; door het Fransche schip *Talisman* zijn opgenomen en op Rio Janeiro zijn aangebragt, terwijl de Maleijers, den 15den te Funschal aangekomen, aldaar in verzekerde bewaring zijn gesteld.

De stuurman *Vermeulen* verklaart, te hebben gezien, dat de tweede aangeklaagde *Pa Seno*, bootsmansmaat, vuur uit de kombuis heeft gehaald en in het schip heeft geworpen.

LEEUWARDEN, 14 Sept. De uitvoer van vee van Harlingen naar Engeland is thans zoo groot, dat de gewone Engelsche stoombooten alles niet kunnen laden en meermalen een groot getal moet wachten tot eene volgende gelegenheid.

— Het miltvuur of zoogenaamde venijn, dat sedert 3 a 4 weken in de gemeenten Doniawerstal en Wijmbritseradeel heerscht en aan welke kwaal in eerstgenoemde gemeente alleen 250 a 300 stuks vee, waaronder ook enkele paarden, bezweken zijn, schijnt thans, dank zij de jongste regens en meer koele weêrsgesteldheid, te verminderen.—Godsdienstige vooroordeelen en bekrompen zienswijze schijnen overigens ook hier het kwaad te hebben in de hand gewerkt, dat slechts enkele veehouders gebruik maakten van doelmatige genees- en voorbehoedmiddelen.

— Door de zorg van den heer *K. Tjebbes*, burgemeester van Hemeler Oldephaart en Noordwolde, is het kabinet van Friesche oudheden op het paleis van justitie alhier dezer dagen verrijkt geworden met eene antieke *Steenen Doodkist*, uit één stuk gehouwen, met daarbij behoorend deksel van rooden brenerstein, die gevonden is bij het graven der fondamenten voor de nieuwe kerk op het terp gelegen kerkhof van Koudum. Aanzienlijke edelen en hooge geestelijke personen begroef men in de middeleeuwen soms in dergelijke, zeer zware kisten, waarvan er in deze provincie meerdere, doch zelden ongeschonden, zijn opgedolven.

NEDERLANDSCH WEST-INDIE.

Uit Paramaribo wordt van den 4den Augustus het volgende geschreven. Het blijkt nu hoe langer zoo meer, dat de komst van den heer *Gefken* in deze kolonie een zegen voor den slavenstand is geweest. Zoo iets in staat is om de eventuele emancipatie op eene verstandige wijze in de hand te werken, dan zijn het zeker de regtvaardige en menschlievende maatregelen van dien hooggeachten magistraat, die door eene nadrukkelijke handhaving van de regten der slaven, dezen een voorsmaak geeft van de aan hen geboden vrijheid en achting voor het rijksbestuur inboezemt. Een voorbeeld: De verklaringen in strafzaken van slaven kwamen vroeger niet in aanmerking, want deze werden niet beëedigd. De heer *Gefken* nu heeft eene regterlijke beslissing uitgelokt, waarbij het geregtelijk bewezen werd, dat slaven, overeenkomstig de wijze van hunne godsdienstige gezindheid, den eed zouden afleggen in een regtsgeding tegen een administrateur, die zich van een in kokend harpuis of pek gedompeld touw heeft bediend, om een zijner onderhoorige slaven te slaan. Na de beëediging der slaven heeft het openbaar ministerie tegen den administrateur eene straf geëischt van 6 dagen tot 6 maanden. Men kan begrijpen dat de uitspraak met gespannen verwachting tegemoet gezien wordt. De slavenhouders hebben tegen ons hof en vooral ook tegen den heer *Gefken* vrij wat humeur.

Van Cayenne zijn wederom vijf Afrikaansche emigranten alhier laatstleden Zaturdag aangekomen. Volgens mededeeling van een Amerikaanschen kapitein, die eenige dagen geleden van die kolonie herwaarts is gekomen, moeten die zwarte landverhuizers eene zoo buitengemeen slechte behandeling in Fransch Guyana ondervinden, dat de toestand onzer slaven verre, zeer verre boven den hunnen te verkiezen is. Van daar dan ook, dat die negers, met verlangen vervuld, *menigvuldige verdrietige ontvlugten*. De geëmancipeerden in Cayenne ondervinden geen beter lot, en het is daaraan toe te schrijven, dat zij een wrevel koesteren tegen de blanke bevolking en ongaarne voor haar arbeiden. Van daar die strenge politie-maatregelen, welke aldaar in kracht zijn, en de menigte van straffen, die door het regterlijk collegie worden uitgesproken.

CHINA.

Zooals bereids gemeld werd, is de Britsche commissaris voor de Chinesche aangelegenheden, lord *Elgin*, den 2den Julij te Hongkong aangekomen. Hij heeft daar een adres ontvangen van de ingezetenen dier Engelsche kolonie, waarin de vrees doorstraalt, dat hij jegens de Chinezen halve maatregelen nemen en niet streng genoeg zijn zou. Lord *Elgin* heeft hen gerustgesteld en geantwoord dat, hoewel de krijgsmagt, waarover hij beschikken kan, ten gevolge van den Indischen opstand veel verminderd is, hij openlijk instemde met het gevoelen der bevolking van Hongkong, "dat geene vereffening der tegenwoordige moeijelijkheden aan het doel zou voldoen, waarbij niet aan de Chinezen een heilzame eerbied ingeprent werd voor de verpligtingen van hun eigen gouvernement jegens onafhankelijke mogendheden, en voor de wetten der gastvrijheid jegens vreemdelingen, die hunne kusten bezoeken met het vreedzame doel om handel te drijven."

"In zeer nadrukkelijke en juiste bewoordingen — zeide de commissaris verder—wijst gij op het moeijelijke der zending die ik ga vervullen. Ik acht die moeijelijkheden niet gering. Maar wetende dat het gouvernement, in welks dienst ik ben, geene zelfzuchtige bedoelingen najaagt, en dat wij op de hartelijke deelneming en krachtige medewerking mogen rekenen van andere groote en edeldenkende natiën, die met ons belang bij de uitbreiding van beschaving en handelsverkeer hebben, en buitendien bekend zijnde met de dapperheid en krijgstucht der land- en zeemagt, welke onder bekwame en ervaren bevelhebbers gereed staat om des noods de eer van Engelands vlag te handhaven, zoo koester ik de hoop dat die moeijelijkheden met voorzigtigheid en geduld te boven gekomen zullen worden."

De uitdrukking *des noods*, in de laatste zinsnede van dit antwoord, schijnt aan een gedeelte van het publiek van Hongkong niet regt voldaan te hebben.

Volgens een berigt uit Hongkong, van den 10den Julij zou lord *Elgin* zich van daar onverwijld noordwaarts begeven met een eskader van aanmerkelijke sterkte, bestaande uit twee linieschepen, twee stoomkorvetten en een stoomjagt, onder bevel van den admiraal *Seymour*, den opperbevelhebber der Britsche zeemagt in de wateren van China. Het doel dezer expeditie was te Hongkong niet met zekerheid bekend. Men geloofde dat lord *Elgin* zich in de eerste plaats naar Shanghai zou begeven, en van daar naar den mond der rivier van Peking zou stevenen. Wanneer lord *Elgin* met de schepen zoo na mogelijk bij de hoofdstad van het Chinesche rijk gekomen is, zal hij aan de overheden, ter overbrenging aan den Keizer, eenen brief doen toekomen, waarin Z. M. uitgenoodigd wordt om binnen een' bepaalden tijd de handelingen zijner ambtenaren te Canton of te wraken of voor zijne verantwoording te nemen. Indien het hof Peking den Onderkoning van Canton opoffert en vergoeding voor de aan Engeland aangedane verongelijking geeft, benevens waarborgen tegen de herhaling daarvan, dan is het wel. Maar in het meer waarschijnlijke geval dat òf op den brief geen acht wordt geslagen, òf bij de Chinezen de toeleg zigtbaar wordt om den gezant in onderhandelingen over het ceremonieel te verwikkelen, dan zal lord *Elgin* den oorlog verklaren en aldus een einde maken aan den onregelmatigen voet waarop de onderlinge betrekking der twee mogendheden zich thans bevindt. Dan zal Canton worden bezet, de handel der noordelijke havens zoo veel mogelijk ongestoord worden toegelaten, en verder zoodanige maatregelen worden genomen als noodig zullen zijn om het hof van Peking reden te doen verstaan.

Frankrijk begint ook in de Chinesche aangelegenheden wat meer op den voorgrond te komen. De laatste berigten uit Hongkong van den 12den Julij melden, dat de Fransche schout-bij-nacht *Guerin* 2 oorlogsschepen naar Shanghai gezonden heeft, om den Franschen consul aldaar, den heer de *Montigny*, te beschermen, daar hij door de Chinesche bevolking bedreigd werd.

FRANKRIJK.

Met betrekking tot de ophanden zijnde bijeenkomst te Stuttgart, bevat een der bladen het volgende: "De ontworpen zamenkomst van Keizer *Napoleon* en Keizer *Alexander* is het onderwerp van vele gesprekken. De *Morning-Cronicle* heeft reeds het woord Tilsitt gebezigd, als of de bijeenkomst, die daar tusschen *Napoleon* 1 en *Alexander* 1 werd gehouden, op eenigerlei wijze kon vergeleken worden met die welke thans te Stuttgart wordt voorbereid tusschen de opvolgers van deze souvereinen, als of de toestand in 1807 en in 1857 dezelfde was. Wij blijven beweren dat de eenige verstandhouding die op dit oogenblik tusschen de twee magtigste souvereinen kan bestaan, zich beperkt tot het terrein der beginselen van beschaving, die beide, volgens hunne innige overtuiging, in het belang van den vrede oordeelen te moeten in praktijk brengen. Ter bevestiging van dien vrede willen zij elkander zien en persoonlijk onderhouden; volstrekt niet met het doel om middelen te beramen ten einde zich van hun overwigt tot eene nieuwe verdeeling van Europa te bedienen.

"Wat Engeland betreft, deze staat is op dezen oogenblik niet bij magte zich te verdedigen, hij zal zich aan den wil des sterksten moeten onderwerpen, hij die zelf zoo vaak zijnen wil aan anderen heeft opgelegd, zoo als nog onlangs de Britsche gezant te Konstantinopel, de verandering vergetende die Engelands invloed heeft ondergaan, te vergeefs trachtte te doen. *Napoleon III* zal Engelands bondgenoot blijven, en ongetwijfeld er eene soort van eigenliefde in zien zijn vriend te blijven in het ongeluk. De bijeenkomst te Osborne is die te Stuttgart voorafgegaan, zoodat *Napoleon III* ons toeschijnt de eene hand aan Engeland, de andere aan Rusland te reiken. *Niemand zal ontkennen* dat in dezen staat van zaken iets vreemdsoortigs ligt; ook zoekt men te vergeefs naar een voorbeeld van zulk eene politieke combinatie; doch hare nieuwheid zelfs strekt *Napoleon III* tot eer, wiens vindingrijke en grondige taktiek zich heeft gesteld tusschen Engeland en Rusland, als ware zij een band die het Engelsche liberalismus met het Russisch despotismus zamenbindt, om te vereenigen en te verbroederen; ook kan men den Keizer der Franschen beschouwen als een geduchten dam, die opgeworpen is tusschen de twee mogendheden van Europa die het meest aanvallend te werk gaan, om ze te bedwingen."

ENGELAND.

De bisschop van Bombay predikte Zondag in Brighton en nam tot tekst het 9de vers van Jesaia 26. Hij sprak met veel nadruk over de droevige gebeurtenissen in Indie. Hij beschouwde die als het geregte oordeel van het Opperwezen, als straffen voor de door Engeland tegen Indie begane zonden, zoo als het toelaten der afgodendiensten, de onregtvaardige inbezitneming van grondgebied en de strenge onderdrukking van hen die ten onder gebragt waren. Vooral veroordeelde de bisschop den handel in opium; hij beschreef de noodlottige gevolgen daarvan, waarin duizenden in Indie en China uit winstbejag werden opgeofferd. Ook noemde spreker de dronkenschap en losbandigheid der Europeanen in Indie als zonden, zoowel wat bijzondere personen als de natie in het algemeen betrof, waarvoor hen thans de straf des Allerhoogsten overkwam, die, zoo hij hoopte niet nutteloos zou worden voorbij gezien.

Ofschoon wij de gruwelen die thans in Indie door de opstandelingen gepleegd worden niet gaarne als de geregte straf van God zouden willen beschouwen, is het toch niet te ontkennen, dat veel van 't geen thans daar gebeurt aan de schuld der Engelschen is te wijten. Reeds vroeger, voordat er van een opstand in de overzeesche bezittingen sprake was, hebben Engelsche staatkundigen in het Parlament en elders betuigd, dat zij de wijze, waarop men zich in het bezit van Indie gesteld, waarop men de grenzen van het bezit uitgebreid, en de vorsten zoo wel als de minderen behandeld heeft, niet konden goedkeuren. En wat vroeger slechts bekend was aan hen, die langen tijd in Indie doorgebragt of de officiele stukken ingezien hadden, komt nu meer tot algemeene kennis.—Thans weet men, en spreekt men er algemeen over dat de ambtenaren des gouvernements en der O.-I. compagnie grootelijks misbruik van hunne magt hebben gemaakt; dat men algemeen — wat ook bij andere gouvernementen wel eens plaats had — dat gebied alleen had aangezien als bestemd om de ambtenaren en andere daarheen trekkenden, op gemakkelijke wijze, ten koste der oorspronkelijke bewoners, te verrijken; ja, dat er zelfs, geregeld, tot het verkrijgen van geld, martelingen zijn in het werk gesteld, welke zoo wel bij mannen als vrouwen, maar vooral bij de laatste, wreedheid aan schandelijkheid paarden; dat regters het regt hadden verkocht, en, in één woord, dat vele der wanbedrijven, door de Hindoe Mahomedanen thans in de woede des burgeroorlogs begaan, te midden van den vrede en in stilte door den Brit zijn ten uitvoer gebragt.

De gouvernementsbladen leggen voortdurend een woeste wraakzucht aan den dag, en hunne taal tot opwekking daarvan onder het publiek heeft dikwijls iets onmenschelijks. Want hoezeer men moet erkennen, dat de opstandelingen in Bengalen zich aan de gruwelijkste barbaarschheden hebben schuldig gemaakt, dat zij vrouwen nog kinderen spaarden, zoo voegt het toch niet aan eene Christelijke natie om niets dan wraak te roepen over de gepleegde gruwelen. De *Times* wil, wij wezen er reeds op, de stad Delhi met hare 150,000 inwoners, als een tweede Sodom en Gomorrha, van de aarde hebben verdelgd, maar bedenkt dan dat blad niet, dat er onder die inwoners zeer velen onschuldig zullen zijn aan het geplengde bloed, of zou het de onschuldigen te gelijk met de schuldigen willen vernietigen? Eene krachtige onderdrukking moge noodig zijn, maar is dit eenmaal geschied, dan kan de nieuwe orde van zaken het best bevestigd worden door eene vaste en wijze, door eene voorzigtige en verzoenende staatkunde.

De volgende regelen lezen wij nu weder aan het slot van een artikel van den *Morning-Post*: "Met de namen Cawnpore, Delhi, Sealkote en anderen als wapenkreten van bloedigen oorsprong van man tot man overgebragt, zal de Engelsche magt zulk eene vergelding in naam van Engeland uitoefenen, dat het enkele woord "muiterij" de menschen zal doen sidderen gedurende toekomende geslachten, en den Mahomedaan en den Brahmin, die alleen door misdaad en wreedheid vereenigd zijn, leeren, dat wij hunne meesters zijn en hunne meesters blijven zullen." Een ochtendblad bestrijdt te regt zulk eene taal, en vraagt of indien de duivel in de Cipayers gevaren is, het verstandig is voor Engeland om zich aan de zijde des duivels te scharen? De eisch is geregtigheid en niet wraak.

— De opperbevelhebber des legers, de hertog van *Cambridge*, heeft bekend gemaakt, dat een ieder, die aan het leger van den staat 100 recruten verschaft, niet beneden de 18 en niet ouder dan 23 jaren, vergezeld van goede getuigenissen omtrent opvoeding, zedelijkheid en godsdienst, zelf met den rang van officier in het leger kan treden.

— De bisschop van *Ripon* heeft een schrijven aan de geestelijken in zijn diocese gerigt, waarin zij uitgenoodigd worden, om in hunne morgen- en avondgebeden de redding der Engelschen in Indie van den Hemel af te smeeken. Zooals men denken kan, nemen al de bisschoppen, de een na den anderen, denzelfden maatregel.

FEUILLETON.

HEBT UWE VIJANDEN LIEF.

EEN VERHAAL VOOR HET VOLK.

NAAR HET HOOGDUITSCH VAN FRANZ HOFFMANN.

(*Vervolg.*)

"Eerst Dahcotah gaan en spreken," antwoordde de Indiaan. "Als de bleekgezigten welkom zijn, zal hij terugkeeren, eer de zon achter het zoute water is gaan slapen."

Zonder zich langer op te houden, ging de Indiaan met ligte schreden weg, en was in het volgende oogenblik achter het hout verdwenen.

"Zie zoo, nu zullen wij hier ons gemak nemen," zeide Natty. "Wij mogen ons niet verwijderen, voor Dahcotah is teruggekeerd."

Zij zetten beide hunne geweren tegen den boom, wierpen zich op het mos neder en praatten over hetgeen thans hunne ziel het meeste bezig hield, namelijk van den vermoedelijken uitslag van Dahcotah's zending, en van hunne plannen voor de toekomst, die hun beiden zeer lagchend en vriendelijk voorkwam. Plotseling gaf Natty zijnen vriend eenen wenk, om te zwijgen, terwijl hij den vinger op den mond legde, en wees toen naar eene plaats in het woud, waar Augustijn, de rigting van Natty's hand volgende, thans een statig hert gewaar werd, dat langzaam en zonder eenig vermoeden van gevaar uit het kreupelhout te voorschijn kwam.

"Stil!" fluisterde Natty. "Het zal een lekker stuk gebraad geven, als het hert een klein weinigje nader komt. Neem hem waar, Augustijn, en mik bedaard. Gij moet u thans reeds in het jagtwerk oefenen, als gij u hier in de wildernis wilt nederzetten."

Augustijn knikte zwijgend en greep behoedzaam naar het geweer, dat binnen het bereik zijner hand tegen den boomstam stond. Het hert kwam zorgeloos nader, doch bleef op eens staan, hief den kop omhoog en keek rond.

"Schiet nu!" fluisterde Natty.

Augustijn hief langzaam zijn geweer op en haalde de haan over. De haan knakte, en het hert moest dit geluid wel gehoord hebben, want op hetzelfde oogenblik draaide het zich om. Maar reeds had Augustijn aangelegd—het schot viel—het hert deed eenen geweldigen sprong en viel dood neder. Augustijn en Natty sprongen op, om zich van den buit meester te maken; doch zij waren naauwelijks tien of twaalf schreden voorwaarts gegaan, toen het nerens ben in het kreupelhout ritselde, en een jonge, rijzige Indiaan, met pijl en boog gewapend, den tomahawk en het jagtmes in den gordel, met toornige blikken tegen hen over stond. Hij stond versteld toen hij de beide jongelingen zag, en de gewone uitroeping van verbazing der Indianen, een uit de diepste keel komen "hugh!" gleed over zijne lippen. Daarop voer zijne hand naar den tomahawk, en in het volgende oogenblik flikkerde het wapen in zijne vuist. Augustijn en Natty stonden naauwelijks minder verrast en verbaasd, dan de jonge Wilde, die naar zijn voorkomen naauwelijks achttien jaren tellen kon. Zij staarden elkander eenigen tijd onbewegelijk aan, tot eindelijk de wilde, eenen wantrouwigen blik op de geweren der beide blanken vestigende, een paar schreden terug trad, en bescherming achter eenen der groote, zuilachtige boomstammen zocht.

"Het is een Delaware," zeide Natty; "wij moeten vriendschap met hem trachten te maken."

Augustijn brak terstond eenen groenen tak van eene struik af, legde zijn geweer ter zijde en stapte zonder bezorgdheid op den jongen Indiaan toe, die hem met donkere blikken verwachtte. Natty speelde intusschen met het slot zijns geweers en liet den haan van hetzelve op en neder kraken, om den jongen Wilden merkbaar te maken, dat eene vijandelijkheid tegen Augustijn de straf op den voet zou volgen. De Indiaan verroerde echter geen lid; hij stond als eene beeldzuil van rooden steen en liet Augustijn met zijn vredesteeken, den groenen tak, bedaard aankomen.

"Wij zijn vrienden der roode mannen en niet met een boos opzet hierheen gekomen," zeide deze glimlagchend en met eenen openhartigen blik zijner vriendelijke blaauwe oogen, terwijl hij den jongen Wilde de hand ten groet toestak. "Zal mijn broeder niet de vredespijp met ons rooken?"

"Wat heeft het bleekgezigt op onze jagtgronden, de jagtgronden der Delawaren te doen?" antwoordde de Indiaan somber. "Moest hij over het zoutwater komen, om Wenonda's zekeren buit te stelen? Wenonda heeft het hert vervolgd, sedert de zon over de bergen ziet, en thans wilde hij zich van zijnen buit bemagtigen. Wij kunnen geene vrienden zijn, bleekgezigt! De tomahawk kan niet tusschen ons begraven worden."

"Maar als ik aan mijnen broeder den buit overlaat?" vraagde Augustijn zachtzinnig, daar hij liever het gebraad opofferen, dan de vijandschap des jongen Wilde uitdagen wilde. "Het hert is het uwe, mijn vriend, en ik heb er geen deel aan."

"Ga," hernam de Wilde trotsch en met donkere blikken, terwijl hij de hand gebiedend uitstrekte. "Wenonda neemt geen geschenk aan, dat men hem ontroofd heeft. Wenonda is een groot jager; hij zal een ander hert vervolgen en wil met het bleekgezigt geen gemeenschap hebben. Het vuurroer der Yengeese heeft op de jagtgronden der Delawaren geknald en de Delawaren zullen zich wreken. Wenonda en de bleekgezigten kunnen niet vrienden zijn."

Nog eenmaal beproefde het Augustijn, den toorn des jongen mans te doen bedaren, terwijl hij hem aanduidde, dat de grond en bodem, waarop het hert geschoten was, toch eigenlijk zijn eigendom was: maar in plaats van hierdoor den Indiaan neder te zetten, wekte hij geheel deszelfs gramschap op.

"De bleekgezigten zijn slangen!" riep Wenonda. "Zij zijn in de wigwams der Delawaren geslopen, en hebben hunnen geest met vuurwater bedwelmd. Het verdrag is ongeldig tusschen Delaware en Bleekgezigt. Als een Yengeese de jagtgronden wil nemen, dan kan hij op zijne hoede zijn. Wenonda zal hem dooden en zijnen scalp in den rook des wigwams droogen."

Augustijn wilde antwoorden, sussen—maar naauwelijks had hij den mond geopend om te spreken, of hij werd door den Indiaan in de rede gevallen.

"Wenonda's ooren zijn gesloten," zeide de Delaware. "Het jonge opperhoofd hoort niet naar het sissen der bleekgezigts-slang."

Hij wierp nog eenen donkeren, vijandigen blik op de beide jonge blanken, en zijne hand omsloot krampachtig de greep zijns tomahawks. Zonder twijfel zou hij van zijn gevaarlijk wapen een doodelijk gebruik hebben gemaakt, zoo niet Natty, met dreigend opgeheven geweer, had strijdvaardig gestaan. Hij moest wel inzien, dat hij bij een gevecht het onderspit zou delven, en daarom zegevierde voor ditmaal de wijsheid over zijne booze inzigten. Doch Natty bespeurde den strijd wel in het binnenste des Indiaans, en vreesde de gevolgen van eene ontmoeting met den onstuimigen Delaware.

"Hoor eens, Augustijn," riep hij dezen toe, "het zou eigenlijk het best te zijn, als ik den knaap nederschoot! Wil ik maar toeschieten?"

"Om Godswil, neen, houd op!" riep Augustijn verschrikt en strekte den arm afwerend naar Natty uit.

De Indiaan vestigde eenen scherpen blik op Natty, en ofschoon hij de woorden niet verstond, welke die twee gewisseld hadden, was hij toch scherpzinnig genoeg, om er de beteekenis van te raden. Hij schudde toornig en dreigend den arm tegen Natty, en sprong in het volgende oogenblik in het beschermende kreupelhout. Natty maakte eene beweging om hem te volgen, maar Augustijn hield hem terug, en nam hem met een zacht geweld het geweer uit de hand.

"Genoeg vijandelijkheden!" zeide hij smeekend. "Laat hem gaan; misschien bedenkt hij zich beter, als hij overweegt, dat wij het hert niet geveld hebben, met het minste opzet om hem zijn regt op het wild te bestrijden."

"Nu, wij zullen zien," hernam Natty verdrietig. "Ik voor mij geloof, dat de knaap van nu af aan onze bitterste vijand is. Nooit zal hij ons vergeven, dat wij hem dat zware hert voor den neus hebben weggeschoten, en dat hij zich gedwongen heeft gezien, om voor onze overmagt terug te wijken. In der daad, ik zou geruster zijn, als ik hem eenen kogel op de huid had gejaagd."

"O, Natty, welke zondige woorden!" riep Augustijn verwijtend uit. "Neen, als ik dit heerlijke stukje lands voor eenen moord koopen moest, dan zou ik liever mijn leven lang in ellende versmachten."

"Naar uwe wijze van denken hebt gij wel is waar gelijk," antwoordde Natty. "En evenwel—gij zult er aan moeten gewennen, uw al te teeder geweten een weinig tot zwijgen te brengen, als gij in de nabijheid van Indiaansche booswichten, gelijk hij daar, wonen wilt."

"Nooit, nooit!" hernam Augustijn met vastheid. "Ik wil liever onregt lijden, dan onregt doen, en Natty, wel beschouwd, heeft de Delaware zulk een groot ongelijk niet. Den Indianen is door de Blanken veel kwaad geschied, gelijk gij mij zelf dikwijls verhaald hebt, en ik kan het hem bijna niet ten kwade duiden, dat hij ons, die tot den gehaten stam der Bleekgezigten behooren, niet met opene armen is te gemoet gekomen. Laat ons zien, of wij hem niet door vriendelijkheid en christelijke liefde gunstiger kunnen stemmen."

"Dat zal moeite kosten," antwoordde Natty droogjes. "In allen gevalle wil ik ter degen op mijne hoede zijn, opdat ons de schelm geene pots speelt. Doch kom, Augustijn! Dat praten doet er alhemaal niets toe, en wij zullen liever naar het hert omzien, dat gij zoo knap hebt nedergelegd. Het wildbraad, dat de Wilde versmaadde, zal niet nutteloos in het bosch liggen bederven."

De beide jongelingen gingen naar het hert toe, welks bloed den groenen bodem had rood geverwd.

"Ziedaar, een statige tienjaar!" riep Natty,—"en regt op het schouderblad getroffen. Er kan nog een ferme jager van u komen, als gij zoo voortgaat, Augustijn! De aanvang kan ten minste niet beter zijn. Help mij het dier goed ontweijen, en dan zullen wij er een sappig stukje afsnijden en voor kok spelen, zoo goed als wij kunnen. Dahcotah zal ook niet scheel zien, als wij hem bij zijne terugkomst een stuk gebraden hertenvleesch kunnen voorzetten."

De beide jongelingen gingen zonder aarzelen aan het werk, en door den ijver, met welken zij den jagtbuit ontleedden, hadden zij weldra de vijandige ontmoeting met den Delaware vergeten. Doch zij zouden nog eenmaal aan hem herinnerd worden. Natty bukte, om een stuk van den bout des herts af te snijden, toen een fluitend geluid door de lucht sisste, en in het volgende oogenblik trilde de bevederde schacht eener pijl in den bast des naasten booms.

"Dat was op mij gemunt en niet op den boom!" riep Natty grammoedig. "Die verwenschte Indiaansche duivel!"

Hij sprong het bosch in, van waar de pijl gekomen was. Terstond daarop hoorde Augustijn een schot vallen, en Natty keerde mismoedig uit de struiken terug.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 13 OCTOBER 1857

DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $8,60 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.

KLEINE SOMMEN GELDS, HETZIJ BENEDEN EEN DOLLAR, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS, KUNNEN ONS IMMER PER BRIEF IN POSTSTEMPELS VAN EEN EN DRIE CENTS, VAN LAATSTGENOEMDE 'T LIEFST, IN BETALING WORDEN TOEGEZONDEN.

ZULKE STEMPELS KAN MEN KOOPEN BIJ ALLE POSTMEESTERS.

GEREGISTREERDE BRIEVEN MET GELD KAN MEN VAN ONZEN RISICO ZENDEN. VOOR HET REGISTREREN MOET DE AFZENDER 5 CENTS BETALEN.

NB.—GEBOORTE-, TROUW- EN DOODBERIGTEN WORDEN GEPLAATST VOOR 25 CENTS.

Democratische Staats Nominatien.

VOOR GOUVERNEUR,
JAMES B. CROSS,
VAN MILWAUKEE.

VOOR LUIT. GOUVERNEUR,
E. D. CAMPBELL, van La Crosse.

VOOR STAATS SECRETARIS,
DAVID W. JONES, van La Fayette.

VOOR STAATS SCHATMEESTER,
CARL HABICH, van Dane.

VOOR PROCUREUR GENERAAL,
GABRIEL BOUCK, van Winnebago.

OPZIENER VAN OPENB. ONDERWIJS,
LYMAN C. DRAPER, van Dane.

VOOR BANK COMPTROLEUR,
JOEL C. SQUIRES, van Iowa.

VOOR GEVANGENIS COMMISSARIS,
EDWARD McGARRY, van Dodge.

Stemming, Dingsdag, 3 Nov. 1857.

EDWARD D. CAMPBELL.

De La Crosse *National Democrat* zegt van den Democratischen benoemde voor Luitenant Gouverneur:

Ofschoon niet persoonlijk in vele deelen van den Staat bekend zijnde, heeft de eervolle naam, dien hij door zijne strenge eerlijkheid en zijn hoog gevoel van pligt in onze stedelijke administratie, alsmede door de uitstekende en onverdaagde positien door hem in de Staten Rhode Island en Connecticut ingenomen, verwierf, hem algemeen vertrouwen en genegenheid in de Conventie verschaft.

Koll. CAMPBELL is een inboorling van Windham county, Connecticut, naar welken Staat zijne voorouders, ongeveer 200 jaar geleden, trokken. Van zijn 13de tot zijn 18de jaar woonde hij in Oneida county, N. Y. en verhuisde naar Rhode Island in 1831. Zijne bekwaamheid, zijn oordeel, en democratische ijver voor gelijke regten waren weldra bekend, en hij werd tot lid van de Conventie verkozen, die de "Suffrage Constitution" opstelde.

Koll. CAMPBELL verdedigde daarop (gelijk hij sedert altijd deed) ernstig de regten der vreemdelingen, om op denzelfden voet als de Amerikanen te stemmen.

In 1844 naar zijn geboorte staat zijnde teruggekeerd, muntte hij uit als een der Democratische partij, en werd in 1848, alsmede in 1850, in de wetgeving van Connecticut verkozen. In de hoedanigheid van Wetgever, onderscheidde hij zich als de onversaagde verdediger van gelijke regten, als de voorspreker van al die maatregelen, die de belangen van den armen verdedigen tegen de monopolie en afpersingen van den rijke, en als een stout en eerlijk kampvechter van de Jacksoniaansche Democratie.

Als een inwoner onzer stad in de weinige laatste jaren, is hij wel en gunstig bekend. Als Alderman en de tegenwoordige Mayor, is hij de censuur ontgaan, en zijne bemindheid in het Noordwesten zullen hem tot eenen candidaat maken, die niet gemakkelijk uit het veld is te slaan.

EEN ONDERSCHEID.

De Republikeinsche kandidaten voor Gouverneur en Luitenant Gouverneur—de heeren RANDALL en SCHURZ—hebben reeds een begin gemaakt den staat in hun eigen belang te doorreizen, dat is, *in alle dorpen en steden politieke* aanspraken te doen, om het volk te overtuigen, dat het hen—namelijk de beide genoemde heeren—noodzakelijk kiezen moet. Tot dat einde zullen zij te Sheboygan komen op Woensdag avond, den 21 October. Dat beide heeren dringend *wenschen* verkozen te worden, is eigenlijk niet te verwonderen, maar of zij, om hun doel te bereiken, het regte en beste middel gekozen hebben, is eene andere vraag. Wij althans kunnen niet begrijpen, hoe iemand, zonder zijn eergevoel te kwetsen, het land doorreizen en aanspraken doen *kan*, eenig en alleen voor zich zelven, tot zijn eigen personeel nut.

De Democratische gouverneurs kandidaat JAMES B. CROSS heeft andere dingen te doen als "stomp reden" te houden. Terwijl beide voornoemde heeren op deze wijze bezig zijn, is hij, zijne pligten als mayor der stad Milwaukie getrouw,—te midden in den verkiezingskamp, bij welken hij zelf als kandidaat zoo veel belang heeft—*in het belang dier stad* den 6 dezer op reis gegaan naar New York, om eene gewigtige zaak te bewerken, waarbij eene som van circa $75,000 verlies voor de stad op het spel staat. Als burgervader ligt hem de getrouwe nakoming zijner ambtspligten meer ter harte, dan de bevordering van personeel belang, en hiervan geeft hij thans andermaal het doorslaandste bewijs. Zeg lezers, hoe klinkt dit! Zullen wij niet tot hem zeggen, "wel gedaan, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zullen wij u zetten?"

STAATS SCHOOLOPZIENER.

Bij de verkiezing van Staats beambten kan niet te veel gewigt worden gehecht aan dezen post. Ofschoon geplaatst op het algemeene stembiljet en een ambt hetwelk door den kampstrijd zal worden gesleept als een eenvoudig *party office*, is het nogthans veel te algemeen in deszelfs invloed en strekking op de tegenwoordige en toekomstige belangen des Staats, om als zoodanig te worden beschouwd en bekleed door deze of gene politieken gunsteling, welks pligten zoowel door den eenen als den anderen der naar een ambt dingende menigte kunnen vervuld worden.

De post is bijzonder van aard en deszelfs bekleeder behoort een man te wezen, die niet alleen geleerdheid en bekwaamheid, maar ook een gezond oordeel bezit, in staat om de behoeften van een volk gelijk het onze, bestaande in burgers uit allerlei natien en sprekende allerhande talen.

Ons lager schoolstelsel is nog slechts in zijne kindsheid, en moet nog gevormd worden tot nuttige doeleinden, door diegenen, aan wier zorg het wordt toevertrouwd. Tot dus verre is slechts weinig moeite besteed aan het practicale van het stelsel—wij hadden theorie genoeg, maar geen werkzaam hoofd om dezelve in *practijk* te brengen. De eerste opziener was geheel en al een theorist, en het door hem beraamde stelsel is een struikelblok geweest, op het pad van iedereen die hem heeft opgevolgd, en ofschoon sedert dien tijd vele veranderingen en verbeteringen zijn ingevoerd, het belang der lagere school vereischt nog steeds de aandacht van iemand, die genoegzame vlijt en lust bezit, om deszelfs werking nauwkeurig gade te slaan, en zoodanige dwalingen te verbeteren, die er zijn ingeslopen. Geen bij het volk bekend man schijnt beter geschikt te zijn voor dit ambt dan LYMAN C. DRAPER, de democratische kandidaat. Hij is door en door geleerd en een van de werkzaamste, meest energieke mannen in den staat. Hij zoude zich dit ambt tot eer rekenen en deszelfs verheffing zijne studie maken.

Hij is geen politician, en wij weten er niet van dat hij ooit eene partij als aanhanger derzelve heeft ondersteund; zijne benoeming spruit voort uit een welbegrepen belang, wegens zijne geschiktheid voor het ambt. Hij is een practicaal man, en zoude onze publieke scholen maken wat dezelve behooren te zijn, middelen ter algemeene opvoeding en uit haren practicalen aard ingerigt voor allen. De verkiezing van zulk een man is eene zaak van zoo veel gewigt, ja van meer gewigt dan de verkiezing eens Gouverneurs, en behoorde in de confusie van den politieken kampstrijd niet uit het oog verloren te worden.

STAATS SCHATMEESTER.

KARL HABICH, de Democratische kandidaat voor het ambt van Staats Schatmeester, is een zeer respectabele Duitscher. Hij is een man van goede opvoeding en hooge bekwaamheden, en is sedert acht jaren een inwoner van onzen staat. Gedurende dien tijd heeft hij meermalen posten van eer en aanzien bekleed, zooals o. a. ook schatmeester van het stadje Madison, in welk ambt hij zich als een man van nauwgezette eerlijkheid en ijverige pligtsbetrachting heeft doen kennen. Hem voor de voeten te werpen, dat hij onder schatmeester Janssen geemployeerd was en van diens "te kort" kennis droeg, is niets anders dan lage boosheid, dewijl de heer HABICH toen slechts klerk was en met het eigenlijke departement van financien niets te doen had. Daarom aarzelde de heer CHARLES KUEHN de tegenwoordige uitmuntende, stipte en voorzigtige Staats Schatmeester ook geen oogenblik, bij het aanvaarden zijns ambts, HABICH tot zijnen "deputy" te benoemen, en deze geeft van hem de volgende getuigenis:

"Zijn karakter is hier in Madison zoo wel bekend, dat ik gedurende mijn bijna tweejarig verblijf alhier nog geen mensch gevonden heb. die zijne regtschapenheid, eer of zaakkennis heeft betwijfeld, en deze hoedanigheden waren het, die mij voor twee jaren aanspoorden hem tot mijnen assistent te maken, en ik heb in mijne tegenwoordige, de grootste werkzaamheid, nauwkeurigheid en voorzigtigheid vorderende betrekking, geene oorzaak gehad, mijne keuze te berouwen."

Secretaris van Staat, geschetst door eenen Republikeinschen Redacteur.

Wij nemen geheel over wat gezegd wordt in de laatste Platteville *American*, het Republikeinsche organ van Grant County, welks redacteur onlangs in Mr. THOMAS' nabuurschap woonde, betrekkelijk den tegen kandidaat voor Secretaris van Staat. Het is eene eerlijke verklaring, en het doet eer aan het hoofd en hart van den heer PAGE, den redacteur van de *American*, als het geen licht werpt op de geschiktheid van den heer THOMAS voor het ambt, naar hetwelk hij staat—een ambt, dat meer ijver, vlug oordeel, bestendige waakzaamheid en groote kennis van de belangen en zaken des staats vereischt, dan eenig ander departement van ons Staats Gouvernement. Zou een goed en beproefd ambtenaar ter zijde worden geschoven, om plaats te maken voor eenen onbeproefden avonturier? Doch wat het uittreksel betreft:

"Voor Secretaris van Staat heeft de Democratie D. W. JONES benoemd. Toen hij twee jaren geleden een kandidaat was, zal men zich herinneren, dat wij hem sterk hebben tegengewerkt. In het tegendeel van onze verwachtingen, is hij in het algemeen een aller uitstekendst beambte geweest. Ware het niet om het gezelschap waarin hij zich bevindt en de grondbeginselen, die hij belijdt, dan zouden wij thans sterk geneigd zijn hem te ondersteunen.

"De heer J. L. V. THOMAS, zijn tegenpartij, is zonder twijfel een zeer best man, maar van onzo kennis met hem zijn wij niet in staat te zeggen, welke bijzondere geschiktheden hij bezit, voor de vervulling der pligten van het ambt, voor hetwelk hij benoemd is."—*Madison Argus.*

BLIJDSCHAP ALLERWEGE.

Onze oude partijgenooten hebben ons op vele plaatsen met open armen ontvangen, gelijk den verloren zoon die tot zijnen vader wederkeerde. In hoeverre wij nu met hem *gelijk* staan, willen wij hier niet onderzoeken,—genoeg dat de klove, welke ons van hen scheidde, gevuld is

Zoo doet de heer SMALLENBURG van Buffalo, op wiens artikel op de 1ste bladzijde wij de aandacht onzer lezers vestigen, zijn schrijven vergezeld gaan van: "hartelijk welkom, oude kameraad!"

"Driemaal hoera voor QUINTUS en de NIEUWSBODE!"—zegt de heer C. S. te Grand Rapids, Mich. in eenen brief van 29 Sept.—"Gode zij dank, dat wij wederom te zamen in de gelederen staan: nimmer ben ik blijder geweest dan dezen morgen, toen uw blad ter hand kwam. Gij hebt getoond een man te zijn, die uwe eigene overtuiging naadpleegt."

"Wij en ongetwijfeld velen met ons (voegt de *Hollander* van 30 Sept. bij ons artikel nopens het manifest des Presidents) verblijden ons zeer met bovenstaande verklaring; niet alleen omdat collega QUINTUS door het overtuigend woord des Presidents "een licht is opgegaan": maar dat hij ook opregtheid genoeg schijnt te bezitten, om deze zijne overtuiging wereldkundig te maken.

Juist zoo, vrienden; onze opregtheid is van dien aard, dat wij nooit een partij-*slaaf* geweest zijn, en het nooit zullen worden. Wanneer ons in de partij iets niet regt toeschijnt, dan meenen wij het openhartig te zeggen.

STOP DIE LEUGEN!

Dewijl wij de openhartige verklaring aflegden den buik vol te hebben van het Kansas *humbug*, het afgezaagde stokpaardje der Republikeinen, zoo wordt ons karakter op het hevigst aangevallen door eenige tot die partij behoorende bladen, alsof geldelijk voordeel daarvan de drijfveer bij ons was. Nu, zooals de duivel is vertrouwt hij zijne gasten.

De Wisconsin *Demokrat* namelijk, uitgegeven en geredigeerd te Manitouwoc door den *zoo zeer geachten Carl Roeser* (Duitsche Republikein) dat hij voor eenige dagen in zijne eigene woning door een paar partijgenooten met eenen stok is afgeranseld, gaf in zijn blad als waarschijnlijke oorzaak van onze terugkeering tot de democratische partij op, "dat de jongste republikeinsche wetgeving voor omtrent $1200 drukwerk op Staats kosten bij ons bestelde; dat de Staats Schatmeester uit gebrek aan fondsen onze rekening niet kon betalen, maar dit nogthans deed, onder voorwaarde dat wij tot de democratische partij zouden terug keeren, terwijl andere Staats crediteuren nog niet betaald zijn."

Dit werd gecopieërd in de Milwaukee *Free Democrat*, de Madison *State Journal* en de Grand Rapids *Eagle*. Alles wat wij hierop te zeggen hebben is dit: Het is waar, dat wij dat drukwerk van den Staat hebben gekregen, maar het is *een infame leugen* dat wij er betaling voor hebben genoten, veel min dat wij hierom de Republikeinsche partij verlieten. De *Argus & Democrat* te Madison, die goed in de gelegenheid was deze zaak te onderzoeken, zegt dienaangaande in zijn blad van den 5 dezer: "Het is een leugen van begin tot einde. Mr. Quintus, de redacteur en uitgever van dit blad, heeft nog geen enkelen cent op zijn *State scrip* van den Staats Schatmeester ontvangen."

Het doet ons leed, zulke lage aanvallen van de drukpers openlijk te moeten verdedigen. Neen, heeren, gij en ook de tot stervens toe zwakke Sheboygan *Times* moogt ons beschuldigen van gonddorst, zeer ligt af te leiden (voor den oningewijden namelijk) van ons vrij goed succes in onze zaak als journalist en drukker, omdat gij zelf den almagtigen dollar aanbidt en dezo ten rigtsnoer van al uwe handelingen stelt, (eene onloochenbare eigenschap van de meeste Amerikanen) of dat gij te groote stumpers en luijaards zijt, om op eenigen anderen weg dan door *gesmeerd* te worden iets met uwe bladen te verdienen,—zij echter, die sedert de jongst verloopene maanden met ons in vertrouwde aanraking kwamen, weten zeer goed, dat de tot rijpheid gekomene overtuiging reeds van over lang wortel bij ons had geschoten. Wanneer het ons alleen om "geld maken" te doen was, dan zouden wij bij de republikeinsche partij gebleven zijn; want immers deze heeft ons goed bedacht! Meer is het ons echter waard den bijval onzer landgenooten te verwerven, door hen den naar ons inzien besten politieken weg aan te wijzen, hoe vaak die ook door tijdsomstandigheden en de corruptie der partijen moge gewijzigd worden, om hen als vrije mannen die vrijheid en dat regt te doen behouden en handhaven, welke de grondzuilen uitmaken van waarachtig volksgeluk. Wij verlangen geenen post, verwachten er ook geenen, en handelen derhalve vrij en onafhankelijk.

Een jaar geleden staarde het volk dezes staats angstvallig naar Kansas en verwachtte eene ontbinding der Unie; zes maanden geleden keerde men het gezigt naar de komeet en verwachtte schier iedereen eene botsing met de aarde. Geen van deze onheilen gebeurde, maar het volk dezes lands bevindt zich thans onverwachts te midden eener ramp (de geld *crisis*) waarop het niet in het minst was voorbereid.

ESOPUS verhaalt in zijne fabelen van eenen wijsgeer, die, terwijl hij aandachtiglijk de sterren aanstaarde en over de planeten wereld hoog opdraafde, in eene sloot viel en verdronk. Uit deze fabel kan het volk de les putten: dat het zich met zijne eigene zaken moest bemoeijen en niet boven en buiten zijn eigen gezigtseinder zien.

PELLA GAZETTE.—De heer H. P. SCHOLTE geeft in zijn blad van 24 September aan de burgers van Pella kennis, dat hij maandelijks ongeveer een honderd dollars, boven en behalve de inkomsten der drukkerij, toelegt, zonder iets te rekenen voor huishuur en slijtagie der materialen, en hij niet genegen is langer met de uitgave der *Gazette* voort te gaan. Na de uitgave van nog twee of drie nommers zoude het blad gestaakt worden, bijaldien geene maatregelen werden genomen, om hetzelve zoo door inteekeningen als advertentien beter te ondersteunen. Dit is inderdaad bedroevend, doch bij eigen ervaring weten wij, dat vele, zoo niet alle nieuwsbladen in den tegenwoordig drukkenden tijd een zwaar standpunt hebben, en zeker is het, dat het groot aantal courant-drukkerijen in de Ver. Staten binnen weinige maanden aanmerkelijk zal verminderd worden.

VERDACHTE HUMBUG.—Vier slimme Yankees kwamen op het denkbeeld, om de kijkgrage *Pittsburgers* op eene sluwe wijze de tien cents stukjes uit den zak te kloppen, daar zij een kind uit de vijfde Ward huurden, het voor het beroemde Cunningham kind uitgaven en het in de Masonic Hall lieten zien. Het trok volk. Maar tegen den avond kwam de policie, nam de *industrie ridders* gevangen, en Mayor Weaver stelde hen onder borgtogt, om zich voor het Hof wegens *false Pretense* te verdedigen.

Uit het onderzoek bleek, dat het kind aan eenen eerzamen schoenmaker, Wolff genaamd, te Bayards town toebehoorde, wiens vrouw het twee maanden geleden had ter wereld gebragt. De Yankees hadden haar overreed, haar kind tot die vertooning te leenen, zij had niets anders te doen, dan bij het kind te zitten, en daarvoor zou zij alle dag $ 3 hebben. Ook haar man moet er mede te vreden zijn geweest, onder het beding, dat er $3 daags mede verdiend werd.

BRIGHAM YOUNG, DE MORMOON.—Over de vroegere omstandigheden dezes mans, deelt een nieuwsblad van Buffalo het volgende mede:

"Brigham Young woonde toen hij Mormoon werd, in town Nietor, aan de grenzen van Ontario en Monroe county. Tot godsdienstige geestdrijverij of tot niets doen, in zoo verre hij niet in veldvergaderingen (*camp meetings*) huilde, was hij steeds geneigd. Hij woonde met zijne geduldig lijdende vrouw in eene planken loods, maakte nu en dan eenige bijlstelen en verruilde die tegen suiker en thee; ook werkte hij nu en dan voor zijne buren in het veld. Doch als de hoofdzaak beschouwde hij het bezoeken van veldvergaderingen, om welke hij zijne vrouw en kinderen zonder alle middelen van bestaan liet zitten en weken lang wegbleef, Vrouw Brigham Young liep dan bij de buren rond, zonder veel hoop, om ooit weder te kunnen betalen; zij moest met haren ouden strooohoed naar de Navarino mode ver weg water halen, en had in allen opzigte een hard lot. De menschen begonnen Brigham moede te worden toen het Mormonismus opkwam. Dat was water op zijnen molen, hij scheen juist de man voor zulk eene godsdienst. Hij deed redevoeringen in zijne buurt, droeg de nieuwe leer voor en het gelukte hem, er eenigen te bekeeren. Weldra ging hij met zijne overige aanhangers van Joe Smith naar het westen, en nu heeft de arme, dikwijls bespotte straatslijper het tot gouverneur eens Territoirs en tot profeet eener groote godsdienstige sekte gebragt."

VERSLAG VAN DE STAATSGEVANGENIS.—Het getal gevangenen sedert de gevangenis gesticht werd, 215. Thans in de gevangenis, 142; van deze zijn 9 vrouwen. Voor hun leven, 15. Sedert den 1 Januarij ingebragt, 73; van welke 25 Amerikanen zijn, 16 Duitschers, 14 Ieren, 7 Engelschen, 5 Pruissen, 2 Zwitsers, 1 Hollander, 1 Franschman, 1 Mexicaan, 1 uit de Jamaica West Indien. Van die, welke thans in hechtenis zijn, zijn 20 onder de 21, en zes onder de 15 jaar.

Schipbreuk.—Acht dagen zonder eten of drinken.

De New York *Tribune* bevat een omstandig verhaal van het wedervaren en lijden der drie geredde personen der *Central America*, van den tijd af, waarop het schip te gronde ging, tot dat zij door de Britsche bark *Mary* werden opgenomen. Niets in de geschiedenis van schipbreuken gaat dit verhaal in ontzettende bijzonderheden te boven. Acht dagen en twintig uren dreven zij op den Atlantischen oceaan, zonder spijs of drank. Tice, de tweede hulpmachinist, verliet de *Central America* met niets onder zich dan eene plank. Nadat hij op deze 61 uren alleen op den wijden oceaan had rondgedobberd, ontdekte hij op eenigen afstand eene boot, naar welke hij toe zwom en er bezit van nam en die bleek een der houten reddingbooten der verloren stoomboot te zijn. Van dezen tijd (Dingsdag middag) af, tot Donderdag morgen negen uren toe, dreef hij alleen in zijne boot, niets ziende dan lucht en water. Toen ontwaarde hij in de verte eene plek, en daar heen roeijende, bevond hij het een stuk van het wrak te zijn, van hetwelk twee personen afsprongen en naar hem toe zwommen en natuurlijk door hem werden opgenomen. Zij bleken Alexander Grant, een der stokers te zijn, en George Dawson, een kleurling passagier. Grant was de eenige overgebleven van tien personen, die de stoomboot op dat stuk wrak verlieten, hebbende bij Dawson een dag of drie nadat de stoomboot zonk opgedaan. Uur en dag kroop voor die drie in de boot langzaam voorbij, en zij zaten daar in een somber en wanhopig stilzwijgen, en met uitzondering van eene regenbui, die hunne lippen bevochtigde, werd er geen voedsel geproefd gedurende de acht lange dagen, welke zij daar dreven. Op verschillende tijden kwamen er schepen in het gezigt, die hunnen weg vervolgden, zonder hen te zien, tot dat eindelijk toen beiden, hoop en kracht, bezweken, de genoemde bark hun op het spoor kwam en hen aan boord nam. De beschrijving der *Tribune* van het voorkomen van Grant, toen hij te New York kwam, zal een beter denkbeeld geven van hetgeen zij geleden hebben, dan eenige andere poging om dit voor te stellen. Dat blad zegt: 'Hij zag er uit als iemand, die door eene brande de koorts aan den oever des doods gebragt, juist de crisis der ziekte heeft doorgestaan. Zijn breed, mannelijk gezigt was bleek en bijna vleeschloos, vertoonende de beenige omtrekken met eene akelige duidelijkheid, en zijne zwarte, zeere lippen zagen er uit als of bij die in zijne doodsangst meermalen had aan stuk gebeten. Maar de treffendste sporen van lijden lagen in zijne oogen. Van nature groot, waren zij nu onnatuurlijk verwijd en hadden eene starende, strakke, slapelooze uitdrukking, als of zij nog van het broozo vlot langs den akeligen gezigteinder, naar een vriendelijk zeil uitzagen. Zijne stem was mede schor en hol, en er waren builen op zijn ligchaam uitgebroken, door het langdurige blootgesteld zijn aan het zoute water."

Dat zij zulke ijsselijkheden zoo lang konden overleven is een wonder; en dat zij er ooit geheel van zullen herstellen is niet waarschijnlijk.

De New York *Tribune* doet van de zaken te New York de volgende, gansch niet gunstige voorspelling:

"Tegen het begin of het midden van December zullen in deze stad ten minste 100,000 personen zonder middelen van bestaan zijn. Reeds staan onze werven bijna ledig, onze spoorwegfabrieken zijn slechts half in werking, en onze kleederwinkels doen zeer weinig. Onlangs zijn er vrouwen 100 mijlen ver gekomen, om in deze winkels werk te zoeken, maar zij kregen het niet en moesten weder bedelend zien te huis te komen

Sedert 1837 heeft de arbeidende klasse in onze stad nauwelijks zulke droevige uitzigten voor den winter gehad, als in dit jaar. Sedert eenigen tijd heeft de dienst meiden gezocht; weldra zullen er meisjes genoeg zijn, die naar eene dienst zoeken en zeer blij zijn er eene te vinden."

Op eene andere plaats roept de *Tribune* hen die naar de stad willen komen, om werk te zoeken, toe: "Komt niet naar de stad. Blijft waar gij bekend zijt, en waar gij het naderend gebrek van den winter kunt doorworstelen, met ten minste eenige vrienden en bekenden, om u te helpen, of u bij gelegenheid een opbeurend woord te geven. Komt niet hier om de uitgestrekte reeks van ledigheid en lijden te vergrooten, welke, over drie maanden, de liefdadigheid der burgers van New York zal inroepen."

GROOTE VRUCHTEN.—Op de county tentoonstelling van Dane county, Wis., was eene knol, die eenen omvang had van twee voet en tien duim en veertien pond negen oncen woog; eene squash van vijf voet tien duim en eene van vijf voet zeven duim omvang; eene water meloen van twee voet negen duim omvang, en eene andere, die vier en twintig en een halven duim lang was. Eene kool, afgebladerd, zoo als hij voor de keuken geschikt was, had eenen omvang van drie voet negen duim en eene witte ajuin van zestien duim; en eene kromhalzige squash was twee voet negen duim lang.

BEDORVEN SPIJSVERTERING EN ZWAKHEID GENEZEN.—THEODORE FRANK, Esq., geemploijeerde aan het Pittsburgh en Steubenville spoorweg kantoor, zegt:

"Jaren achtereen heb ik aan eene Bedorven spijsvertering geleden. In de hoop op herstel, nam ik mijne toevlugt tot vele geadverteerde geneesmiddelen, doch zonder er de gewenschte verligting bij te vinden, tot dat ik eindelijk uw HOLLANDSCH BITTER beproefde, welks gelukkige uitwerkselen op de spijsverteringsorganen, en op het herstel van een verzwakt gestel, mij aanlei ding geven, om het met vertrouwen allen lijders aan Bedorven-Spijsvertering aan te bevelen."

BELANGRIJK VERDRAG.—Gen. DENVER, Commissaris van Indiaansche zaken, heeft een gewigtig verdrag gesloten met de Pawnees, voor den afstand van grond aan de Vereenigde Staten. De raadsvergadering werd gehouden te Table Rock, in de nabuurschap van Nebraska city. Dezelve begon op den 24 September, en duurde drie dagen. Volgens dit verdrag verkoopen de Pawnees aan de Vereenigde Staten al hun regt op land in het Territoir Nebraska, behoudende slechts eene strook van 20 bij 30 akkers, aan de Loup Fork, waarheen zij onmiddelijk zullen verhuizen. Er zullen zendelingscholen onder hen worden opgerigt, waarheen zij toestaan al hunne kinderen boven de tien jaar te zenden, en hunne jonge lieden zullen op verschillende ambachten als leerling dienen.

EENE KERK GESLOTEN.—Pater Meagher door Aartsbisschop Purcell uit zijne kerk te Cincinnati verplaatst zijnde, hebben de kerkmeesters dezelve gesloten, en geweigerd er zijnen opvolger in te laten; ook hebben zij het nonnenklooster, dat aan de kerk vast is, gesloten. Aldus gedwarsboomd, is de Aartsbisschop tot de eerste beginselen terug gekeerd, en heeft de gansche parochie in den kerkelijken Ban gedaan.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

DUBUQUE, IOWA, 5 Oct. De stoomboot *Ben Courser* werd door de stoomboot *Key City*, gisteren morgen, ongeveer ten 2 ure, nabij La Crosse, aangevaren. De Ben Courser zonk onmiddelijk in vijftien voet water. Vijftien dekpassagiers verdronken. De stoomboot is geheel verloren.

NEW YORK, 5 Oct. De stoomboot *Star of the West* is Zondag morgen met 450 passagiers, den Californischen post van den 4 Sept. en $126,000 in goud alhier aangekomen.

Columbia, Tolumne County, was door brand vernield; het verlies wordt op $600,000 geschat. Het werk in de mijnen wordt met goed gevolg verrigt.

Uit Oregon is het berigt ingekomen van eene verschrikkelijke slagting van eenen troep landverhuizers door de Indianen.

Uit het Territoir Washington verneemt men, dat Kol. Elby, ontvanger van de haven van Townsend, door eenen hoop Indianen vermoord is. Zijne familie ontkwam. Er waren 18 Indianen door de inwoners gevat en zouden worden opgehangen.

— Mej. MARVIN verloor haren echtgenoot en $18,000 bij het zinken der *Central America*. Niets hebbende overgehouden dan de geringe kleederen, die zij aan had, voorzagen de burgers van New York haar van voor $250 aan koffers en kleederen en $50 in geld. Zij ging naar huis en de wagens liepen van het spoor, te Corning, N. Y., waardoor hare koffers verbrijzeld werden, en zeer bijna derzelver geheele inhoud werd vernield. De compagnie voorzag haar van nieuwe koffers en de passagiers gingen voort, zijnde niet een bunner, vreemd genoeg, bezeerd, ofschoon vijf wagens van hen vol waren en de machine, de goederen wagen, de rookwagen, en de eerste passagierswagen leelijk werden neergesmakt

WAUPUN, 5 Oct. Het deed ons leed Woensdag morgen te vernemen, dat de Waupun Bank, in dit dorp, haro deuren gesloten heeft, zijnde niet langer in staat om de herhaalde en bedwelmende slagen te weerstaan, die zij door de jongste faillissementen in het Oosten ontvangen heeft, waarbij de daling der Missouri effecten kwam, en de noodzakelijkheid om op nieuw zekerheidspanden in het kantoor des controleurs neder te leggen De heer Hills, eigenaar derzelve, worstelde lang en mannelijk, maar te vergeefs, en schorste de betaling eerst, toen het onmogelijk was anders te doen. Zoo groot is het vertrouwen dezer gemeente in zijne eerlijkheid en regtschapenheid, dat dit vooral geene buitengewone ontsteltenis te weeg bragt, en deponenten zelfs bij vergelijking gerust zijn. Wij hopen opregt, dat de betaling schorsing slechts tijdelijk zal wezen, en dat de heer H. weldra zal in staat zijn om zijne werkzaamheden te hervatten.

— Verleden Woensdag verscheen er een persoon van een armoedig voorkomen te Beaver Dam, met eenen karpetzak vol banknoten op onze banken, en deze beurtelings bezoekende, vraagde hij er klinkende munt voor. Al de banken stonden klaar voor hem, en eene derzelven betaalde hem de som, welke hij vraagde ($400), in *tien cents stukjes*. Dit zette hem een belangrijk eind achter uit, en hij wilde dat de cassier er borg voor zou blijven, dat de som er was. Deze weigerde dit, en zeide hem, dat hij om alle misslagen te vermijden, *beter deed met het geld te tellen*. Hij begon er aan, maar eer hij nog half gedaan had, werd hij zoo verlegen met den bespottelijken toestand, waarin hij zich bevond, dat hij de geldstukjes in zijnen zak deed, en weg ging.—*Dodge Co. Citizen.*

CHICAGO, 8 Oct. Dezen morgen ten half 5 ure werden er te Centralia, in dezen Staat, bij tusschenpoozingen van ongeveer 5 minuten, drie duidelijke schokken van aardbeving gevoeld. De eerste schok was zoo hevig, dat er schoorsteenen door omver geworpen en de burgers wakker gemaakt werden.

ST. LOUIS, 8 Oct. Dezen morgen, omstreeks vier uren werd alhier een hevige schok van aardbeving gevoeld. Zeven minuten daarna ontwaarde men eenen anderen minder hevigen schok. Het gerommel was dof en zwaar, deed de stevigste huizen schudden en wierp er kleine artikelen in omver. Er werden ook schokken gevoeld, te Springfield, Illinois.

— De New Orleans *Bee* deelt de volgende

"Mis geschoten!" zeide hij knorrig. "De knaap heeft zulke vlugge beenen, dat eene vervolging niets baten kan. Maar nu ziet gij, Augustijn, wat wij van hem te verwachten hebben. Hij zal niet rusten, voor hij ons aan zijnen onzinnigen haat heeft opgeofferd."

"Ja, als het ons niet gelukt, hem te verzoenen en zijnen wrok te doen bedaren," antwoordde Augustijn. "Een gemoed moge nog zoo verhard zijn, de echte, ware en opregte liefde wederstaat het ten slotte toch niet. Ik geef de hoop niet op, hem nog tot vriend te maken."

"Nu, wij zullen zien," hernam Natty ongeloovig. "Ik mogt liever, dat ik hem geraakt had; want waarlijk, na zijne verraderlijke poging tot moord heeft hij niets beters verdiend, dan als een stuk wilds te worden nedergeschoten."

"O Natty, wat zegt de Heer tot ons!" voerde Augustijn hem op verwijtenden toon te gemoet. "Hebt uwe vijanden lief, zegen hen, die u vloeken, doet wel, hen, die u haten, u beleedigen en vervolgen! Laat ons den wilden, bandeloozen jongeling zijne booze daad vergeven, die hij zeker niet zou bedreven hebben, als hem het licht der hoogere kennis het gemoed verlicht had. Hij weet niet wat hij doet, en daarom geloof ik, dat hij nog eens zulk een opregt vriend zal worden, als hij thans een boosaardige vijand is."

Natty, welk een eerlijke en opregte borst hij ook was, vermogt toch de innige en zachte goedhartigheid van Augustijn niet te verstaan en op prijs te stellen. De echte, ware, christelijke liefde, die alles duldt, gelooft, hoopt en overwint, juist om der liefde wil, die Christus ons gewijd heeft en die wij, zijn verheven voorbeeld volgend, ook onzen medemenschen wijden moeten, had hij nog niet leeren kennen. Hij beschouwde de Indianen niet als volslagen menschen, gelijk de blanken, maar, door het in zijne jeugd ingezogen vooroordeel ingenomen, zag hij hen voor niet veel meer dan voor wild aan, dat geenen heer had, en meende hen zonder bijzonder groote gewetens knagingen van de aarde te kunnen verdelgen, als zij hem vijandig tegenover stonden, gelijk de jonge wilde, die zich zelven Wenonda genoemd had. Hij keek daarom Augustijn verwonderd aan, toen deze zulke zachte en verzoenende woorden sprak, trok toen de schouders op, en zeide slechts de weinige woorden: "Nu, gij zult wel anders denken, als gij de Indiaansche duivelstreken maar eerst hebt leeren kennen. Help mij nu maar aan de voortzetting van ons zoo onaangenaam afgebroken werk."

Na verloop van een half uur flikkerde eene heldere vlam in het woud omhoog, en Natty, die van een jong, groen stammetje spoedig een spit had gemaakt, stond bij het vuur en draaide het spit met de sappige hertenbout vlijtig rond, opdat het kostelijke gebraad niet verbrandde. De jongelingen verkwikten zich aan het eenvoudige maal, dat hun, na de lange wandeling door het woud, zeer voortreffelijk smaakte, leschten hunnen dorst uit de zich digt bij hen bevindende heldere bron, en wachtten toen geduldig op Dahcotah's terugkomst, dien zij als vredesbode naar het dorp der Delawaren gezonden hadden.

V HOOFDSTUK.

DE INDIANEN.

De stralen der zon vielen in schuine rigting op het groene bladeren tapijt des eindeloozen wouds, toen Dahcotah weder bij de beide jongelingen kwam, en van zijne boodschap verslag deed.

Het opperhoofd der Delawaren heet den Bleekgezigten welkom," zeide hij. "De vredespijp is gevuld en wacht er slechts op aangestoken te worden. Uncas heeft voor de vreemdelingen, die over het zoutwater zijn gekomen, eene plaats aan het raadsvuur opengehouden. Hij verwacht u."

"Zal Dahcotah ons heden nog naar het raadsvuur zijner broeders brengen?" vraagde Natty.

Een toestemmend gebaar was het antwoord.

"Welaan, wij zijn gereed om te volgen," zeide Natty. "Vooraf kan echter mijn broeder zich versterken. Het oog van mijnen bleekgezigt vriend is scherp; hij heeft een hert geschoten, en wij dachten aan Dahcotah, toen hij ver van ons was."

Natty reikte den gids het voor hem bestemde aandeel des gebraads toe. Dahcotah scheen de hem bewezen vriendschap met welgevallen op te nemen, en hij antwoordde: "Mijn broeder is goed! Hij denkt aan zijne vrienden, als zij niet bij hem zijn! Dahcotah is hem dankbaar."

Hij at eenige beten, schepte met de holle hand water uit de bron, en noodigde toen de jongelingen uit hem te volgen. "De zon gaat slapen," zeide hij. "Eer zij achter de bosschen verdwenen is, moeten de bleekgezigten aan het raadsvuur der Delawaren zitten. Dahcotah heeft het den opperhoofden beloofd."

Met snelle schreden eilde hij vooruit, en de beide jongelingen, nadat zij hunne geweren en weitasschen hadden omgehangen, volgden hem even snel. Na verloop van een uur traden zij het woud uit, en zagen, op eene ruime, opene plek, over welke de laatste stralen der zon eenen gouden glans verspreidden, het Indianen dorp liggen. De ligte, uit ruw behouwen boomstammen opgetrokken hutten, waren door maisvelden omgeven, en lagen, in grootere en kleinere verwijderingen van elkander, over de vlakte, die rondom door den woudzoom omgeven was, verstrooid. Ongeveer in het midden des dorps verhief zich een grooter en deftiger gebouw, dan de omliggende hutten, en Natty maakte er Augustijn opmerkzaam op, terwijl hij hem toefluisterde, dat dit de raadshut der Delawaren was. De gids ging hier regtstreeks op aan, en nieuwsgierig zag Augustijn rond, terwijl hij voor het eerst van zijn leven een Indiaansch dorp aanschouwde. Voor de hutten stonden en zaten de vrouwen, speelden de kinderen, en lag ook wel een krijgsman op den grond uitgestrekt, die, niet minder nieuwsgierig dan Augustijn hetgeen rondom hem was, de vreemde bleekgezigten aanschouwde. Maar nergens toonde zich in de gezigten der Wilden eenig spoor van vijandigheid. Zij keken de beide jongelingen bedaard en onderzoekend aan, beantwoordden de groeten, welke hun in het voorbijgaan werden toegewenkt, met waardigheid, en de krijgslieden, die slechts op de aankomst der vreemdelingen schenen gewacht te hebben, stonden op en volgden hen zwijgend in de raadshut.

Toen Augustijn en Natty dezelve binnentraden, zagen zij, in eenen kring om een helder vuur heen, de voornaamste inwoners des dorps zitten. Men ontving hun zwijgend, en een oud opperhoofd, die zonder twijfel de door Dahcotah vermelde Uncas was, gaf den jongelingen eenen wenk, om zich aan zijne zijde nevens het vuur neder te zetten. Even zoo stom, als de Indianen, volgden Augustijn en Natty den wenk, en wachtten zwijgend, tot het opperhoofd hen zou aanspreken. Want Natty, die de gebruiken der Indianen kende, had zijnen vriend de nauwkeurigste aanwijzingen omtrent zijn gedrag bij het raadsvuur gegeven, en Augustijn gedroeg zich daarom zoo ernstig en bedaard, dat hij eenen aangenamen indruk op de verzamelde krijgslieden maakte, die een voorbarig en snapachtig gedrag zeer kwalijk zouden hebben genomen. Hunne donkere oogen rustten scherp en uitvorschend op de trekken der jongelingen, die het gevolg van dit onderzoek bedaard afwachtten. Het scheen gunstig te zijn, want na een zwijgen, dat eenige minuten lang duurde, verhief Uncas het opperhoofd zijne stem, en zeide met vriendelijke gebaarden: "De Bleekgezigten zijn welkom! Wat begeeren mijne broeders van het opperhoofd der Delawaren? Zijne ooren zijn open."

Augustijn verhaalde welke aanleiding hem tot het dorp der Delawaren gevoerd had, en legde het opperhoofd de papieren voor, die zijn regt van eigendom op de naburige landstreek bewezen.

"De grond hoort mij," zeide hij. "Het volk der Delawaren heeft dien aan de magtige Bleekgezigt opperhoofden aan gene zijde van het groote zoutwater afgestaan, en hij, de koning der Yengeese, heeft hem mij geschonken. Doch als mijn broeder daar nog eenig regt op denkt te hebben, dan kan hij spreken."

Uncas onderzocht de papieren met een scherp oog, ofschoon hij derzelver inhoud niet verstond. Zwijgend keek hij eenigen tijd voor zich neder, als of hij Augustijn's woorden zorgvuldig in overweging nam en zeide toen: "Mijn broeder is welkom. De grond hoort u toe. Uncas zal u niet beletten, er bezit van te nemen."

Augustijn bedwong den uitroep van vreugde, dien deze uitspraak in hem voortbragt, want als hij zijne gevoelens al te levendig geuit had, zouden hem de krijgslieden, die de zelfbeheersching voor de eerste deugd des mans houden, zonder twijfel wantrouwig hebben aangezien.

"De Delawaren zijn regtvaardig," zeide hij. "Ik verlang naar uwe vriendschap. Zullen mijne broeders niet eenige geschenken van mij aannemen?"

Zonder op een antwoord te wachten nam hij zijne weitasch, opende die, en haalde er eene menigte glinsterende, maar op zich zelven waardelooze sieraden te voorschijn, die hij voor de verblinde oogen der Indianen uitspreidde. Het kostbaarste reikte hij den opperhoofden toe, en verdeelde toen het overige onder de vergaderde krijgslieden, die de bonte, glinsterende kleinigheden met onverholen verrukking aannamen. De tot hier toe standvastig bewaarde ernst der Delawaren ging thans tot eene opregte uitdrukking van hartelijkheid over, en Uncas zeide glimlagchend: "Mijn jonge Bleekgezigts vriend is wijs. De *open hand* is welkom. De roode mannen zullen zijne vrienden zijn."

Op eenen wenk van hem werd de vredespijp gebragt. Uncas stak die aan, deed er eenige trekken uit, en reikte haar toen aan Augustijn over, die zijn voorbeeld volgde en daarop de pijp aan Natty overgaf. Zij ging den ganschen kring rond, en het vriendschaps verbond der Delawaren met de jonge Bleekgezigten was gesloten.

"Mijn broeder is welkom," herhaalde Uncas nog eenmaal. "Des opperhoofds wigwam staat open en is gereed, hem en zijnen vriend te ontvangen. Uncas zal hem mais en wildbraad geven."

Augustijn nam natuurlijk de uitnoodiging aan, en de vergadering wilde juist het raadsvuur verlaten, toen de donkere gestalte eens jongen krijgsmans in den ingang der hut trad en Augustijn en Natty met donkere blikken aanstaarde. Natty verschrikte, want de nieuw aangekomene was Wenonda, met wien in het bosch reeds een vijandig treffen had plaats gehad. De roode jongeling liet zijn oog over de geheele vergadering rollen, en aan zijne nog donkerder wordende trekken kon men zien, dat hij het voorgevallene raadde en er ontevreden over was.

"Wenonda, mijn zoon," zeide Uncas, op de vreemdelingen wijzende,—"deze Bleekgezigten zijn onze vrienden."

Een sombere blik straalde uit de rollende oogen des jongen opperhoofds, en norsch antwoordde hij: "Wenonda kan hun vriend niet zijn! Hij haat de Bleekgezigten en zal hen vervolgen."

Eene algemeene beweging volgde op deze woorden. Uncas alleen bleef bedaard, ofschoon zijn blik ernstig en verwijtend op den weerbarstigen zoon rustte.

"De hoofden der bleekgezigten zijn van mij," zeide hij, en strekte de hand beschermend naar Augustijn en Natty uit. "Wenonda zal de bevelen zijns vaders gehoorzamen, en niet het krijgspad betreden. De vredespijp is gerookt en de tomahawk begraven. Genoeg!"

Gebiedend wenkte hij de krijgers te zwijgen, gaf den blanken een teeken, om hem te volgen, en stapte vol waardigheid en langzaam het raadshuis uit. Wenonda waagde het niet zijnen vader te weerstreven; maar uit zijne blikken sprak een zoo doodelijke haat tegen de vreemdelingen, dat Natty niet kon vermijden een bang voorgevoel van een aanstaand ongeluk te ontwaren. (*Wordt vervolgd.*)

romaneske liefdegeschiedenis mede: "Ongeveer tien jaren geleden verliet een jonge Engelschman Londen met de noorderzon, begaf zich naar Liverpool en nam aldaar een schip naar onze haven. Te behoorlijker tijd kwam hij hier, ligt van hart, en met een of twee honderd pond sterling in den zak, aan. Hij was te huis een deugniet geweest en had met vrouwen en wijn er een beduidend vermogen doorgebragt en nog daarbij eenen zwaren last van schuld op zich geladen. Hij had, voor hij Londen verliet, de voorzigtigheid gehad, zich van aanbevelingsbrieven aan achtbare familiën alhier te voorzien. Met hulp derzelven maakte hij weldra kennis met een jong meisje, dat zoo even door den dood haars vaders, als eenige erfgename, in het bezit van een groot vermogen was gekomen. Spoedig ontstond er tusschen de twee jonge luidjes eene naauwere betrekking en op zekeren schoonen dag legde de Engelschman hart en hand aan de voeten zijner dame neder. Het antwoord was het volgende: "Ik heb u lief en wil met u huwen; doch hieraan verbind ik de volgende vooraf te vervullen voorwaarden:—1. Gij moet het drinken laten; 2. Gij moet uwe schulden betalen; 3. Gij hebt een vermogen verkwist en moet werken om een ander te krijgen." De minnaar smeekte, maar het meisje bleef onbuigzaam. Te dezer tijd brak juist de goudkoorts uit, en onze held besloot onverwijld zijn geluk aan de kusten van de Stille Zee te zoeken. Hij zette zich neder, schreef eenen brief aan het meisje, waarin hij haar zijn besluit aankondigde, van zijne onwankelbare trouw verzekerde, en haar smeekte, ook hem trouw te blijven. Zonder verder vaarwel te zeggen, begaf hij zich naar New York, alwaar hij op een schip ging en, Kaap Horn om, naar San Francisco reisde. In California leidde hij eenigen tijd een los, liederlijk leven en voegde zich ten laatste bij de expeditie, die Raousset de Boulbon uitrustte, om Sonora te veroveren. Men vernam, dat hij tot de weinigen behoorde, die het ongelukkige lot huns heldenmoedigen aanvoerders ontkwamen, doch had sedert niets meer van hem vernomen, tot eindelijk verleden Zaturdag een van hem hier aangekomen telegrafisch berigt meldde, dat hij zich onder de vijftig bevond, die van de *Central America* gered en met de bark Eloise naar Norfolk gebragt werden. Dit berigt behelst verder, dat de zender van hetzelve $15.000 in goud, die in handen des betaalmeesters waren, bij dat ongeluk, verloren heeft, doch die som gelukkig te London verzekerd had. De dame zijns harten is nog ongehuwd en, dus eindigt de *Bee*, het zou niet te verwonderen zijn, als wij ons in den loop der gebeurtenissen zagen genoopt, een artikel met het fatsoenlijke opschrift *"marriage in high life"* te schrijven.

— Een heer, die Maandag middag van Leavenworth, Kansas, afreisde, deelt mede, dat de kiezing zeer langzaam voortging. De Vrijstaatslieden waren in het bezit van al de stemplaatsen en gaven gezamentlijk hunne stemmen af. In geval Maandag alle stemmen niet zijn afgegeven, zal de stemming op Dingsdag worden voortgezet. Ook te Delaware hadden de Vrijstaatslieden alle stemplaatsen in.

Men was van meening, dat Parrot met eene aanmerkelijke meerderheid boven Ransom tot het Congres zou worden verkozen.—Tot Maandag middag hadden er nog geene rustverstoringen plaats gehad.

PITTSBURGH, 8 Oct. In den afgeloopen nacht werd hier een ontzettende moord gepleegd. Drie personen kwamen op de tweede verdieping van het huis van eenen ouden Duitscher, Wiseman genaamd, die met eene dochter op eene eenzame plek aan den Oost Liberty weg, nabij Pittsburg, woonde. Hun doel veronderstelt men geweest te zijn, zijne dochter te schenden. Terwijl hij haar beschermde, kreeg hij verscheidene slagen, met eenen ijzeren boom op zijn hoofd, waardoor zijne hersenpan werd gescheurd. Hij stierf kort daarna.

PORT WASHINGTON, 8 Oct. Ons "County Kosthuis" heeft sedert eenigen tijd geen gebrek aan gasten. Niet slechts mannelijke, maar ook vrouwelijke personen, stijgen daar af. Doch het moet ter eere onzer county gezegd worden, dat het meest vreemden zijn, die bij hunne doorreize of hun oponthoud alhier het goede te veel genieten, en dan of vredelievende burgers storen of de vrije liefde huldigen en daarop van de policie alhier in het vermelde logement gebragt en den volgenden morgen voor het policie geregt gevoerd worden, alwaar zij of boete moeten betalen, of voor eenigen tijd vrij kost en inwoning bekomen. —*Zeitung.*

OSWEGO, 7 Oct.. Twee en twintig vaartuigen, die met koren waren beladen en meest van Chicago kwamen, zijn heden morgen hier aangekomen. Zij bragten 227,000 bushels tarwe, 50,000 bushels mais en 7,000 bushels gerst mede.

DETROIT, 1 Oct. De betalingschorsing van de *Peninsular Bank* baart eene groote ontsteltenis. Het geloop in andere banken is erg, voornamelijk door kleine banknotenbezitters. Zij wisselen bereidvaardig in en staan, naar alle waarschijnlijkheid, stevig.

— Twee jongens te Detroit, in eene schuur spelende, vonden eene rot in eene kuip water, waarin zij gevallen was, terwijl zij wilde drinken, en verlieten, nadat zij haar eenige malen ondergedompeld hadden, de kuip weder—waarop er "een nieuwe acteur op het tooneel verscheen, in den persoon van eene ontzaggelijke oude rot, en eene slimme rot daarbij, want, nadat zij verscheidene razende pogingen had gedaan, om naar beneden te reiken en er de leideres uit te trekken, draaide zij zich wijsselijk om, en hare klaauwen stevig in het hout zettende, stak zij haren staart naar onder in het water, aldus een middel ter ontsnapping vormende, waarvan de rot in het water snel gebruik maakte. Zij zette klaauwen en tanden er in, en hield vast gelijk de grimmige dood, terwijl de oude van de plank afdaalde, langs welke zij op de kuip gekomen was, en als een sleepers paard trok, tot dat hare gezellin den rand bereikt had, waarop zij beiden op de loop gingen, schijnbaar bijzonder in haar schik met den uitslag der proefneming."

Het verhaal zegt niet, wie de toeschouwers van dit merkwaardig tooneel waren, hetgeen de gansche zaak een weinig twijfelachtig maakt.—*Red. N.*

GEMENGDE BERIGTEN.

De Newark *Advertiser* zegt, dat een landbouwer van Germantown, N. J., eene jaarlijksche verdienste haalt van $7,000 uit twaalf akkers land, door het telen van vroege groenten.—Het groote bankiershuis van R. K. Swift, Brother & Johnson, te Chicago, is failliet.—Er was dezer dagen eene kaas te Rome, N. Y., die 600 pond woog.—Verleden Woensdag werd er van New York voor $197,450 aan mondbehoeften naar Europa verzonden.—De landverhuizing naar New York bedraagt, tot hier toe in dit jaar, 145,157 personen tegen 41,938 in hetzelfde tijdperk van het vorige jaar.—Er zijn geene banknoten in Engeland onder de $25(£5).—In Frankrijk zijn honderd franken de laagste som, waarvoor banknoten worden uitgegeven.—De Norfolksche bladen zeggen, dat het Departement van Marine orde heeft gegeven, dat de Noorweegsche bark Ellen, kapt. Johnson, die 49 passagiers van de ongelukkige *Central America* redde, zal hersteld worden op kosten van het gouvernement, en voorzien van twee maanden provisie, voor hare terugreis naar Europa.—De Mormonen zijn, volgens berigt van kapt. Russel, die van het Zoutmeer is teruggekeerd, bereid om de Ver. Staten troepen het verder voortrukken te beletten.—De melkverkoopers te New York hebben den prijs van hun vocht op zeven cents het kwart gebragt.—William L. Cory, een weldadig oud heer van Huron, Michigan, kocht onlangs een klein blaauwoogig meisje van hare dronken ouders, voor $3,000.—Op Maandag der vorige week zijn er drie overgeblevenen meer van de *Central America* te New York aangekomen, die zijn opgevischt, nadat zij *acht* dagen lang zonder eten of drinken op den oceaan hadden rondgedreven.—Een koopman te Cleveland kocht eenige dagen geleden een vat oesters en vond er een dood kind in. Het vat droeg het merk van eene firma nabij New Haven, Connecticut.—Kol. Benton wordt langzaam beter, doch men vreest dat zijne ziekte eene slepende is en hij nooit meer tot zijne krachten zal komen.—De vergrooting van het capitool te Madison gaat goed vooruit.—Kossuth, de Hongaar, bevond zich den 7 Sept. te Glasgow, en deed daar eene redevoering.—Robertson, kassier te Rochester, staat onder beschuldiging van zijne vrouw te hebben willen vermoorden.—Benjamin Welch, jun., is als redacteur van de Buffalo *Republic* afgetreden, van welk blad thans Guy H. Salisbury redacteur en uitgever is.—De ontvangsten van de Staats tentoonstelling van Wisconsin waren $4,500 —zijnde $1,500 meer dan in het vorige jaar.—De *Chicago Banken* hebben den koers van oostelijke wissels op 10 percent premie gezet.—Te New York is nieuwe rijst ontvangen, die van uitmuntende hoedanigheid is. Het gewas is buitengewoon goed en rijkelijk.—Gedurende de laatste twee weken zijn er bijna voor twee millioen aan V. S. effecten ingezonden, om afgelost te worden. —De Michigan Central spoorweg is ter markt voor eene leening van twee millioen dollars.—De Washington county *Democrat* zegt dat er in het dorp West Bend, de eerste steen is gelegd van eene nieuwe roomsche kerk.—De redacteur van de Mineral Point *Tribune* heeft beproefd geld op te halen, maar is zoo moedeloos dat hij zegt: als onze vrienden niet betalen willen, zullen wij genoodzaakt zijn in het voetspoor van andere *rijke mannen* dezer laatste dagen te treden, en te schorsen. —De stoomboot *Sun Ward* wordt van Detroit verwacht, om de plaats van de *Arctic* te vervangen, in de dagelijksche brievenbootlijn tusschen Milwaukee en Sheboygan.—In den storm van den 1 en 2 Oct. werd de machine, welke kapitein Harrison te Port Washington, Wis. had opgerigt, om de machine van de schroefstoomboot *Toledo* te igten, vernield.—In den zelfden storm is nabij Port Ulao de schoener *Boltic* gestrand.

Vereeniging van Evangelische Christenen.

Woensdag den 9den Sept. zijn te Berlijn op plegtige wijze de zittingen geopend die gedurende acht dagen aldaar zullen worden gehouden door het verbond van Evangelische Christenen uit alle landen.

Voordat wij verslag geven van deze hoogst merkwaardige vergadering, zij hier kortelijk de geschiedenis en het doel van dit Evangelisch verbond medegedeeld. Reeds in het jaar 1845 kwamen in Liverpool eenige mannen bijeen, die, doordrongen van de noodzakelijkheid eener vereeniging van alle Evangelische Christenen, de grondslagen tot zulk een verbond legden en het programma voor eene eerste vergadering vaststelden. Deze had in het jaar 1846 te Londen plaats en daaraan namen 920 leden deel, die tot 50 verschillende kerkgenootschappen behoorden. Men besloot tot de oprigting van het tegenwoordig verbond, als eene vereeniging die aan de leden van de kerk van Christus gelegenheid geeft Christelijke broederliefde te beoefenen, Christelijke gemeenschap te oefenen, enz. Tevens werden met betrekking tot de leer negen punten vastgesteld; evenwel met de uitdrukkelijke verklaring, dat de stellingen niet in een kerkelijken zin als eene belijdenis des geloofs moesten worden beschouwd, maar dat men daardoor slechts wilde te kennen geven, welke personen men onder de medeleden des verbonds wenschte te zien. Nadat op dien grondslag jaarlijks in Engeland eenige vergaderingen waren gehouden, werd eindelijk tot eene vergadering te Parijs in 1855 besloten, waarbij de Fransche tak van het verbond tot grondslag aannam, "dat zij als medeleden alle Christenen opnam, die overeenkomstig de *Heilige Schrift* hun gemeenschappelijk geloof aan God den Vader, den Zoon, den Heiligen Geest en aan een eenigen God bekennen willen." — Deze vergadering wekte de belangstelling van den Koning van Pruissen op, die zijnen wensch te kennen gaf, dat eens eene gelijke vergadering in Berlijn mogt worden gehouden. Die wensch werd vervuld. Op eene in 1856 te Frankfort gehoudene voorloopige bijeenkomst, waaraan de vertegenwoordigers uit twaalf landen deelnamen, werd erkend, dat de tijd gekomen was om eene algemeene vergadering van den bond in Duitschland tot stand te brengen, en Berlijn werd als de plaats der bijeenkomst aangewezen.

Ziedaar de aanleiding van de tegenwoordige vergadering, die, zoo als wij zeiden, l.l. Woensdag werd geopend. Reeds ruim 700 leden uit de verschillende landen van Europa waren daarbij tegenwoordig. Des namiddags te 5 uur hief het koorgezang in de groote garnizoenskerk, den 100sten psalm aan en de plegtige indruk daarvan was bij de talrijke toehoorders niet te miskennen. Daarna sprak eerst de predikant *Kuntzel* uit Elberfeld een gebed in de Duitsche taal; de predikanten *Noel* uit London en *Fisch* uit Parijs gingen in het Engelsch en Fransch voor in het gebed. Al deze gebeden smeekten, wat de vereeniging zich tot doel heeft gesteld: broederlijke liefde onder alle Evangelische Christenen, den zegen voor alle Protestantsche kerken en verbreiding van hare waarheid tot aan de einden der aarde. Ten slotte zong het koor een lofzang aan God.

Donderdag, (10 Sept.) de tweede dag waarop de "vereeniging van Evangelische Christenen uit alle landen" te Berlijn bijeenkwam, werd zoowel des morgens als des middags eene zitting gehouden, die door reeds ongeveer 900 leden werd bijgewoond. Na opening met gebed en algemeen gezang, trad als eerste spreker op de hofprediker *Krummacher* uit Potsdam, die tot alle aanwezigen een hartelijken welkomstgroet rigtte, welke groete terstond door den bekenden Schotschen predikant *Caird* in de Engelsche taal werd vertolkt. Daarop volgden de tegenbegroetingen van de vertegenwoordigers van verschillende kerkgenootschappen en natiën, waarbij de Engelschen en Amerikanen hunne toespraken zin voor zin heten overbrengen in de Duitsche taal. Allen getuigden van de belangstelling die in Amerika, Engeland, Frankrijk, Hongarije en onderscheidene andere gedeelten van Duitschland in deze vereeniging werd gesteld.

Des namiddags was tot onderwerp van behandeling gesteld: "de nieuwe conferentiën van Evangelische Christenen uit verschillende landen en kerken vergeleken met de kerkvergaderingen van vroegere tijden," waarover de hoogleeraar *Jacobi* uit Halle en de hoogleeraar *Merle d' Aubigne* uit Genève voordragten hielden. Beide redenaars kwamen daarin overeen, dat aan de tegenwoordige vereeniging, ofschoon in vele opzigten niet te vergelijken met de oude kerkvergaderingen en concilien, daar zij noch de bevoegdheid noch het doel heeft om wetgevende magt uit te oefenen en alleen uit privaat personen bestaat, toch welligt eenmaal de eer zal toekomen dat zij den aanvang heeft gemaakt met eene groote beweging in de Evangelische kerk. Vooral de rede van *d'Aubigne* boeide zoozeer de aandacht, dat terstond besloten werd haar te laten drukken, 'twelk ook met de overigen geschieden zal.

Nadat nog de predikant *Kuntze* er op gewezen had, dat de Koning van Pruissen de eerste vorst is geweest die zich het Evangelisch verbond heeft aangetrokken, werd deze zitting gesloten.

Bij de derde zitting op Vrijdag morgen was aan de orde het onderwerp: Eenheid en verscheidenheid van de kinderen Gods, welk thema door de beide sprekers daarover den hoogleeraar dr. *H. Moll* uit Halle en den predikant *Krummacher* met het Evangelisch verbond in verband werd gebragt. Deze zitting werd intusschen spoedig opgeheven, daar de leden van het verbond zich namiddags, op uitnoodiging van den Koning van Pruissen, naar diens paleis te Sanssouci zouden begeven.

Het getal dat van deze uitnoodiging gebruik maakte, zal ruim 1100 bedragen hebben, waaronder zich ook vele, vooral Engelsche dames bevonden. De Koning kwam in generaalsuniform en door de Koningin vergezeld tegen half zes in een open wagen aan en verscheen weldra voor de vergadering die hem met een luid *Leve de Koning!* verwelkomde. De predikant *Kuntze* vatte hierop het woord op en hield de volgende toespraak: "Sire! De vereeniging van Evangelische Christenen uit alle landen geniet het groot geluk en de bijzondere eer van door U. M. herwaarts te zijn geroepen. U. M. ziet hier voor zich eene schaar van geloovige kinderen Gods uit alle landen. U M. heeft reeds vele legers gezien, maar zulk een als nu voor u staat, zeker nog niet. Het is een leger, niet van één uniform, maar gewapend met het schild des geloofs, met de helm des heils en met het zwaard des geestes. Moge U. M. den zoo even aangeheven roep opnemen als een die ons uit het diepste onzer harten is ontsprongen.

Zeer getroffen antwoordde Z. M. ongeveer als volgt: "M. H. Ik voel mij verrast door de groote deelneming welke de vereeniging in alle landen gevonden heeft, en moet bekennen, dat ik zulk een gevolg niet had verwacht. Ik heb opgemerkt, dat met de heilige zaak een gezegend begin is gemaakt; moge ze door een gelijk einde worden bekroond. Mijn opregt gebed voor de vereeniging zal zijn, dat uwe pogingen een gelijk gevolg mogen hebben als het werk der Apostelen op het eerste Pinksterfeest."

Een luid amen van alle aanwezigen volgde op deze woorden. De Koning onderhield zich hierop met de sprekers der buitenlandsche deputatien. Toen de Koning heenging, werd door de vergadering het lied aangeheven: "Een vaste burg is onze God." Onderscheidene extra-treinen bragten de gasten naar Berlijn terug.

— Den 14den September, vierde de beroemde *Alexander von Humboldt* zijn 89sten geboortedag.

— In Engeland wordt, gelijk men weet, op kosten eener partikuliere maatschappij een stoomschip van ongemeene grootte de *Great Eastern*, gebouwd, hetwelk naar het plan der ontwerpers in snelheid van vaart de beste stoomschepen overtreffen moet, en zoo veel steenkolen te gelijk zal kunnen innemen, dat het langdurige reizen kan doen zonder zijnen voorraad brandstof uit te putten, terwijl het nog genoegzame ruimte overhoudt om voor het vervoeren van een zeer groot aantal personen en vele goederen gebezigd te worden. Het bouwen van dit zeegevaarte vordert thans schielijk, en waarschijnlijk zal het in de eerste dagen der volgende maand te water gelaten worden, zoodat het tegen het eind dezes jaars zijne eerste reis zou kunnen ondernemen. Het zal voorzien zijn van eene schroef en van raderen, welke, wanneer zij alle te gelijk met volle magt werken, eene kracht van niet minder dan 11,500 paarden zullen uitoefenen, waarvoor omstreeks 250 tonnen steenkolen dagelijks zullen noodig zijn. Buitendien zal het vaartuig zes masten hebben. De bemanning zal uit 400 personen bestaan. De geheele zwaarte van het schip wordt op 12,375 tonnen berekend.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS., den 12den October 1857.

MEEL, Tarwe, ℔ zak.	$ 2,00 @ 2,50
MEEL, Rogge, „ „	1,75 @ 2,00
MEEL, Boekweit, per 100 lbs.	2,00 @ —
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,	0,70 @ 0,75
Roode winter Tarwe „ „	0,60 @ 0,70
Club Tarwe, ℔ bushel.	60 @ 65
Zomer Tarwe, „ „	60 @ 65
Rogge, „ „	50 @ 56
Garst, „ „	0,70 @ 0,80
Haver, „ „	0,23 @ 0,30
In.l. Koren, „ „	— @ —
Witte Boonen, „ „	1,00 @ 1,25
Erwten, „ „	0,50 @ 0,56
Aardappelen, „ „	25 @ 31
Vleesch, ℔ 100 lbs.	— @ —
Spek, „ „ „	— @ —
Boter, ℔ lb.	18 @ 22
Reuzel, „ „	— @ —
Kaas „ „	10 @ 12
Eijeren, ℔ dozijn	13 @ 14
Droogе Appels, ℔ bushel	— @ —
Groene Appels, ℔ barrel	2,50 @ 2,75
Spek (mess) ℔ barrel	— @ —
Zout, ℔ barrel	2,12 @ 2,25
Wit Visch, ℔ barrel,	4,00 @ 7,50
Whiskey, per gallon	0,33 @ —
Timmerhout, per M.	7,50 @ 15,00
Shingles, ℔ M.	1,50 @ 3,00
Hooi, ℔ ton	$8,00 @ 10,00
Hout, per cord,	2,00 @ 2,50

Advertentien.

*** Heden beviel zeer voorspoedig van een welgeschapen ZOON, mijne geliefde echtgenoot CATHARINA HELENA BECKER, geb. PEYSTER.
C. P. BECKER.
Kalamazoo, 3 October 1857.

☞ In het postkantoor te GIBBSVILLE, Sheboygan County, Wis., liggen de volgende Hollandsche brieven voor
J. J. JENSEMA,
A. W. TE RONDE,
JOHANNES VERHAGE (2).
G. W. ARENTSEN, POSTMEESTER.

LEZER:
Hebt gij de *SCHRIFTUURLIJKE BESCHOUWING* van den DOOP en de BESNIJDENIS al gelezen? Zoo neen, zend dan uw adres, benevens 25 Cents in poststempels, aan den Uitgever dezes, dan zult gij spoedig dat genoegen smaken.
12 October 1857. 3w.

J. P. WHIPPLE,
De oudste en beste daguerreotypist in de stad, maakt
PORTRETTEN
een schelling goedkooper en beter dan iemand anders, mr. HARMON niet uitgezonderd, want ik heb hem het weinige geleerd wat hij van de kunst verstaat. Vergeet de oude plaats niet in Zaegel's Blok.
5 Oct. 2w J. P. WHIPPLE.

Publieke Verkooping,
Op Maandag den 19 October, aanvangende des voormiddags ten 10 ure, van eene uitmuntende partij
HOORNVEEE.
BOEREN GEREEDSCHAPPEN,
en HUISRAAD,
Benevens eene Dorschmachine voor een paard, een span 8 jarige Merrie Paarden, een Durham Stier, en wijders al dat gene wat te voorschijn zal gebragt worden.
Er zal drie maanden crediet worden verleend tegen goede borgstelling. Bij M. SPRANGERS.
Holland, Sheboygan County, den 28 Sept. 1857.
3w 39.

BOEKBINDER.
Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij, door
22 Sept. '57. FRED. LOSSIUS.

NIEUWE PORCELEIN & AARDEWERK WINKEL.
De ondergeteekende heeft juist een' grooten voorraad van Porcelein en Aardewerk uit Boston ontvangen, 't welk hij zijnen begunstigers zeer goedkoop voor contant geld aanbiedt.
Zijn motto in den nieuwen winkel is,
EEN PRIJS EN GEEN CREDIET,
hetwelk hij ook toepast op zijnen winkel van Drogerijen, Medicijnen, Likeuren, Sterke Dranken en Kruidenierswaren, hopende in beide winkels veel genoegen en voordeel te genieten en te geven.
L. DOOGE.
Grand Rapids, 1 Sept. 1857.

COD-VISCH, Makreel en Wit Visch, opzettelijk voor huishoudelijk gebruik, bij
C. T. MOORE.

1000 STADSLOTTEN TE KOOP OP LIGTE voorwaarden. L. C. GURY.

SCHUMACHER & JOHNSON,
FABRIKANTEN VAN DE BEROEMDE
IJZEREN WAARBORG KASTEN,
TEGEN VUUR, KRUID & DIEVEN.
Dezelve worden vervaardigd in alle grootte en fatsoen, en voorzien met de beroemde Brama-Sloten. Wij wenschen in het bijzonder onze aandacht te vestigen op onze dubbel werkende combinatie sloten, en kunnen ter nadere informatie verwijzen naar de State Bank of Wisconsin, Marine & Fire Insurance Co. Bank, en de Marine Bank te Milwaukee, alsmede naar den Uitgever dezes.
E. SCHUMACHER & W. JOHNSON,
245 East Water Str., Milwaukee.
30 Junij 1857. 6m.

WATSON'S
$10 Naai Machine.
DEZE GOEDKOOPE en nette Naai Machine is te bezigtigen in den winkel van P. H. Hoffman, no. 19 Wisconsin Straat, Milwaukee. Zij is geschikt tot alle soort van
Naaiwerk voor Huisgezinnen,
En de lage prijs tegen welke zij verkocht wordt,
SLECHTS TIEN DOLLARS,
Brengt haar binnen het bereik van ieder huisgezin.
☞ Staats en County Patenten worden verkocht door de agenten
BELL, VROMAN & OWEN.
Milwaukie, 20 Junij 1857. 26tf

NIEUWE GOEDEREN
—BIJ—
C. T. MOORE,
—IN—
OTTEN'S BRICK BLOCK.
Bij wien gevonden wordt de grootste en
ALLERWENSCHELIJKSTE VOORRAAD VAN
MODEWAREN EN
MANUFACTUREN,
Die ooit het publiek is aangeboden. Bestaande uit

Kleederen belegsels, by C. T. Moore.
Nieuw modische challies, by C. T. Moore.
Nieuw modische mousselines, by C. T. Moore.
Nieuw modische bareges, by C. T. Moore.
Nieuwe Zwitsersche mousselines, by C. T. Moore.
Nieuwe reiskleederen, by C. T. Moore.
Nieuwe Fransche katoenen, by C. T. Moore.
Nieuw modische Lustres, by C. T. Moore.
Nieuwe effen zijde, by C. T. Moore.
Nieuwe gewerkte zijde, by C. T. Moore.
Nieuwe ontelddoeksche japonnen, by C. T. Moore.
Nieuwe barege, by C. T. Moore.
Nieuwe gebrocheerde Shawls, by C. T. Moore.
Nieuwe stella shawls, allerhande, by C. T. Moore.
Nieuwe kaschmire shawls, by C. T. Moore.
Nieuwe Parasols, by C. T. Moore.
Nieuw borduurwerk, by C. T. Moore.
Geborduurde kragen, by C. T. Moore.
Geborduurde mouwen, by C. T. Moore.
Geborduurde kanten, by C. T. Moore.
Nieuw passement, by C. T. Moore.
Nieuwe zakdoeken, by C. T. Moore.
Fraaije Mantilles, by C. T. Moore.
Fraaije hoeden, by C. T. Moore.
Fraaije linten, by C. T. Moore.
Fraaije neteldoeken, by C. T. Moore.
Fraaije goederen, van allerlei soort, by C. T. Moore.
Kousen voor dames, by C. T. Moore.
Kousen voor jonge jufvrouwen, by C. T. Moore.
Kousen voor heeren, by C. T. Moore.
Kousen voor jongens, by C. T. Moore.
Goedkoop bedkatoen, by C. T. Moore.
Goedkoop laken, by C. T. Moore.

Alles voor den LAAGSTEN PRIJS te koop bij
C. T. Moore. 26tf

Laarzen & Schoenen
Vrouwenschoenen, Laarsjes, overschoenen, enz. Mans laarzen, schoenen en overschoenen. Meisjes, jongens en kinder schoenen in allerlei soorten en stoffen, kunnen verkregen worden in
C. T. Moore's Goedkoopen Winkel,
IN OTTEN'S BLOCK.

TAPIJTEN! TAPIJTEN!
TAPIJTEN.—Van allerlei kleur en hoedanigheid, effen, gebloemd of geruit, geolied dook en dekens, bij C. T. MOORE.

BEHANGSEL PAPIER.—De grootste en goedkoopste voorraad behangsel papier in de stad, bij C. T. MOORE.

Aardewerk, glas en porcelein voor getrouwden en ongetrouwden, bij
C. T. MOORE.

PERZIKEN.—Heel of in stukken. Gedroogde appels—voor welker zwelling wordt ingestaan. Pruimen, krenten, rozijnen en gember, om gember thee van te maken, bij C. T. MOORE.

3000 Gallons AARDEWERK, EMMERS, TOBBEN en HOUTEN WAREN, en vele andere benoodigdheden voor de boerderij bij
C. T. MOORE.

Kagchels, Blikken,
KOPEREN, PLAAT IJZEREN en VERLAKTE GOEDEREN.
DE ONDERGETEEKENDE eenen winkel te Sheboygan geopend hebbende, met eenen grooten voorraad der bovengenoemde waren, biedt dezelve voor de civielste prijzen te koop aan. Hij heeft bijna elke soort van
KOOKKAGCHELS,
en een groot assortiment en de meeste verscheidenheid van
PARLOR, DINING-ROOM EN BOX KAGCHELS.
Alle soorten van besteld werk worden netjes en met spoed gemaakt. De winkel is in de 8ste straat, naast Schrage en Stamm's en tegenover Otten's Block. Zij die de beste artikels tegen de billijkste prijzen wenschen, zullen wel doen hem te bezoeken. Komt in tijds. Komt terwijl de prijzen nog laag zijn en de zaak nieuw is.
JAMES W. SMITH.
Sheboygan, 15Aug. 1857. 33tf

Aan de Hollanders.
De ondergeteekende, vroeger bediende in den winkel van C. T. Moore, maakt bij deze aan zijne Hollandsche vrienden bekend, dat hij thans zelf eenen Winkel heeft geopend digt bij de drukkerij der Nieuwsbode, en tot zeer lage prijzen verkoopt,
Allerhande Manufacturen, Kruideniersvaren, Schoenen, Aarde- en Glaswerk enz.,
hopende dat zij hem hunne gunst en recommandatie niet zullen onthouden, onder belofte eener prompte en goede bediening.
E. SONNTAG.
Sheboygan, 29 Oct. 1856, 354tf

L. E. MINOTT,
Handelaar in Piano Fortes. Melodeons, Guitars, Violen. Fluiten, Koperen Blaas-Instrumenten, Muzijkstukken, en verder alles wat tot dit vak behoort.
Pennsylvania Avenue, Sheboygan, Wis. y346

BIJ PAUL BERNHARD, 164 William Street, New York, is steeds te bekomen:
VOLLEDIG
ENGELSCH-HOLLANDSCH & HOLLANDSCH-ENGELSCH
ZAK WOORDENBOEKJE,
2 Deeltjes in een Band, 16mo. Prijs $1,25.
☞ Dit zeer nuttig werkje wordt voor dezen geringen prijs naar alle deelen der Ver. Staten *franco* verzonden. 6m18

Sheboygan Land Agentschap.
IK NEEM HET KOOPEN EN VERKOOPEN van vaste goederen in de County en Stad Sheboygan, en omliggende streken, op mij.
Er word in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.
Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.
Het afdoen van hypotheken.
Van leeningen op vaste goederen.
Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.
Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, geholpen door ondervinding en een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven. LOUIS C. GURY.
Om getuigenis vervoege men zich bij:
W. R. Gorsline, Circuit Judge.
F. J. Mills, Clerk of Court.
Messrs. Taylor & Hiller, Esqs.
A. P. Lyman.
J. F. Kirkland.
C. R. Morris, County Judge.
Z. P. Mason, Mayor.
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan.
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel.
J. Quintus. 19tf

Zeldzame Gelegenheid.
IK BIED HET BESTE STUK LANDS IN DE County, om te bebouwen, aan.—Het bevat 183 akkers, en ligt ongeveer drie mijlen van de stad Sheboygan af.
80 akkers derzelven zijn gereinigd; 10 met winter tarwe bezaaid, en de rest is goed met timmerhout bezet en genoegzaam van water voorzien, om eene goede boerderij daar te stellen.
80 akkers zijn ongereinigd en leveren goede weiderij op.
Een goed, nieuw blokhuis, groot 20 bij 30, alsmede eene nieuwe schuur, groot 30 bij 60. In dezelente werden er 50 jonge vruchtboomen op geplaatst.
Het geheel zal goedkoop en op goede voorwaarden verkocht worden. Het eigendomsbewijs is onbetwistbaar. Om verdere bijzonderheden vervoege men zich bij LOUIS C. GURY.
Sheboygan, 30 April, 1857. 19tf

20 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieselijke bedingen. L. C. GURY.

10 SCHOON GELEGENE FARMS in Calumet County te koop, voor eenen lagen prijs.
L. C. GURY.

OPENBAAR NOTARIS.—DE ONDERGETEEKENDE is tot openbaar Notaris voor deze County aangesteld, en zal de tot dit vak behoorende zaken, met stiptheid en vaardigheid waarnemen.
19tf L. C. GURY.

FRANKLIN HUIS
VAN
JACOB GLOCK,
CENTER STRAAT, - - SHEBOYGAN.
Dit logement is den 4 Julij 1857 geopend. Prompte bediening en vriendelijke behandeling strekken hetzelve bij het publiek tot aanbeveling. Men vindt er ruime en goede stalling.
Om vriendelijke begunstiging verzoekende,
391tf JACOB GLOCK.

NOTARIS AMBT.
De ondergeteekende, door den Gouverneur dezes Staats tot het ambt van *Openbaar Notaris* benoemd zijnde, maakt het geëerde publiek bekend, dat hij geautoriseerd is tot het schrijven en legaliseren van *Deeds en Mortgages, Contracten, Testamenten* en alle andere stukken van Notariëlen aard.
Ook belast hij zich met het houden van *publieke verkoopingen* en het collecteren der koopppenningen, op aannemelijke voorwaarden.
J. KIESEL.
TOWN HOLLAND, 10 Julij 1857. 3m28

Nieuwe Winkel
VAN
JOS. KESEBERG,
In de Achtste Straat, twee deuren noordelijk van Lyman & Sully.
Mijne standplaats van Pennsylvania Avenue naar dezen nieuwen winkel verlegd hebbende, en rijkelijk voorzien zijnde van alle soorten van
NIEUWE GOEDEREN,
zal het mij zeer veel genoegen verschaffen mijne vroegere begunstigers bij mij te zien, wanneer ik mijn best doen zal hen in alle opzigten te voldoen.
JOSEPH KESEBERG.
Sheboygan, 10 Julij 1857. 6m28

Uit Nederland ontvangen.
DE HUISVRIEND voor 1856, compleet, die aan de inteekenaren franco zal verzonden worden, bij aanzuivering hunner inteekenings-gelden, voor het volle jaar a $3.
Dit is een uitmuntend werk, bestaande in Schetsen, Verhalen enz., en bijdragen tot natuur-, landen- en volkenkennis, verzameld door den zeer bekwamen Schrijver, den heer J. J. A. Goeverneur, te Groningen. J. QUINTUS.

HOLLANDSCHE
Brood- en Koekebakker.
Aan mijne landgenooten heb ik de eer te berigten, dat ik mij als zoodanig alhier heb gevestigd, verzoekende vriendelijk hunne gunst en recommandatie, onder belofte eener zindelijke en goedkoope bediening.
A. SOUFFROUW.
Sheboygan, 1 Junij 1857. 23tf

C. A. HAGEMANN,
GENEES- HEEL- EN VERLOSKUNDIGE,
Heeft de eer aan de burgers van Sheboygan County bekend te maken, dat hij alhier van Amsterdam gearriveerd, en dagelijks te spreken is ten zijnen huize in New York Avenue, tegenover de Nieuwsbode drukkerij.
Sheboygan, 18 Mei 1857. 20tf

GEELE & PLATH,
HANDELAREN IN
Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren,
PENNSYLVANIA AVENUE.
April 13 tf Sheboygan, Wis.

F. LAWRENCE'S
IJZERWINKEL.
SLOTEN, HENGSELS, POMPEN,
MESSEN, VORKEN & LEPELS.
Schoppen, Kettingen,
SPIJKERS, GLAS,
GEWEREN,
Bijlen, Zagen,
IJZER & STAAL.
KAGCHELS
in alle soorten en waarvoor wordt ingestaan.
Artikelen van goed, dik geslagen ijzer.
OOK IS ALDAAR EEN BLIKWINKEL.
Dit is de goedkoopste en beste plaats te Sheboygan om ijzerwaren te koopen.
F. LAWRENCE.
Deze winkel is in "Otten's Brick Block," alwaar Hollandsch wordt gesproken. 43tf

HEINRICH WEBER'S
MEUBEL WINKEL,
Naast het Kossuth Huis,
Bevat alle soorten van MEUBELEN, die gewoonlijk door Landbouwers verlangd worden.
Sheboygan 4 Junij 1855. 282 tf.

Gærtner en Arens,
GROOT-HANDELAREN
In Wijnen, Likeuren, Sigaren, Ohio Whiskey, Grog- & Punch-Extracten, Bitter, Kummel, enz.
Achtste Straat, Zuidelijk van het Postkantoor,
360tf Sheboygan, Wis.

J. KENDALL & CO.,
GROOT & KLEIN HANDELAREN IN
MODESTOFFEN EN MANUFACTUREN,
DAMES HOEDEN, MARSKRAMERIJEN,
TAPIJTEN, BEHANG PAPIER,
LAARZEN & SCHOENEN,
en
THEE IN SOORTEN,
No. 13 Canal Straat, Taylor & Barns' New Block,
J. KENDALL, W. HOVEY, } Grand Rapids, Mich. { H. C. WHIPPLE, H. G. POST.
1 Junij 1857. 23tf

Het gevaar is voorbij;
HET LAND IS GERED;
De Staartster is op den terugweg;
en
LYMAN & SULLY
Schijnen besloten te hebben de harten hunner kalanten te verblijden door het publiek eenen prachtigen voorraad goederen aan te bieden, tegen de allerbillijkste voorwaarden. 23tf

VENNOOTSCHAP.
A. P. LYMAN & JOHN SULLY, zich met elkander geassocieerd hebbende, zullen eene algemeene handelszaak uitoefenen,
NO. 1, ACHTSTE STRAAT, SHEBOYGAN.
Wij zullen trachten onze nering uit te breiden, door zoowel in het klein als in het groot goedkoop te verkoopen.
Wij kunnen onze kalanten stellig beloven, dat wij hun onze goederen ten allen tijde, zoo in het klein als in het groot, even goedkoop zullen verkoopen, als te Milwaukee of Chicago, daar onze onkosten gering zijn, en onze gelegenheid om in te koopen zoo goed is, als van de besten hunner.—Wij wenschten onzen opregtsten dank te betuigen, aan onze vroegere kalanten, hun verzekerende, dat wij in het vervolg alles zullen doen wat in ons vermogen is, om het voortduren hunner kalandisie te verdienen. Niet een der kooplieden van Noordelijk Wisconsin, die orde in hunne zaken hebben, zal lager verkoopen dan wij.
Wij noodigen het publiek ten vriendelijkste uit, ons te bezoeken en zelve te zien.
23tf LYMAN & SULLY.

1857.
Amerikaansche Vervoer
COMPAGNIE.
KAPITAAL - - - - - - - - $300,000
(GEINCORPOREERD ONDER DE WETTEN VAN DEN STAAT N.Y.
MARINE BLOCK, BUFFALO, N. Y.
HIRAM NILES—President.
WELLS D. WALBRIDGE—Vice President.
J. C. EVANS—Secretaris en Penningmeester.
NEW YORKSCHE AGENTEN, ENZ.
M. M. Caleb, Jos. H. Mallory, } Agenten, hoek van de Frontstr. en Coenties Slip, New York.
G. G. Kidder, Ag't, 102 State-st., Boston, Mass.
O. N. Chapin, „ 35 Quay Street, Albany.
Stillman, Mathews & Co., 361 River-str., Troy.
Westelijke agenten zullen in het bijzonder acht slaan op de goede aflevering van vrachtgoederen, en op alle klagten en schaden letten.
☞ Geene overscheping te Albany of Troy.
☞ Merk de pakken A. T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost Rivier.
H. W. THOMPSON,
26 ten Generaal Agent, Sheboygan, Wis.

1857.
Westelijke Vervoer Co.
(geincorporeerd onder de wetten v. d. staat N. Y.)
KAPITAAL - - - - - - - - $300,000
P. L. STERNBERG, - - - - - President.
WILLIAM FOOT, - - - - - Vice President.
GEO. H. BRYANT, - - - - - Secretaris.
JOHN ALLEN, JR., - - - - - Penningmeester.
NEW YORKSCHE AGENTEN.
Everett Clapp, Hugh Allen, } No. 1 Coenties Slip, en 65 Pearl Street, New York.
J. H. Wigus, Harrison Chase, } No. 2 Cortland street New York.
— Burk No. 86 State street, Boston.
S. C. Chase, No. 113 Pier, Albany.
John W. Tuttle, No. 191 River st., Troy.
☞ Merk de pakken W. T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost Rivier. Geene overscheping te Albany of Troy. H. W. THOMPSON,
26ten Generaal Agent, Sheboygan, Wis.

Becker & Drossel,
HANDELAREN IN
BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER, WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en
27tf CIGAREN.
Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis.

Mengelwerk.

DE STOPNAALD.

Door Hans Christian Anderson.

Vrij naar de Engelsche vertaling.

Er was eens eene stopnaald, die zoo groot van zich zelve dacht, dat zij meende, dat zij eene naainaald was.

"Pas maar op, dat gij mij goed vast houdt," zeide zij tot de vingers, die haar aanvatten, "en laat mij niet op den vloer vallen; want gij zoudt mij nooit meer terug vinden, zoo fijn ben ik."

"Dat zal wel schikken", zeiden de vingers, haar om het lijf pakkende.

"Kijk, ik kom met eenen heelen stoet!" zeide de stopnaald, eenen langen draad achter zich slepende.

De vingers staken de naald in de slof van de keukenmeid. Het bovenleder was gebarsten en moest zaamgenaaid worden.

"Dat is heel grof werk", zeide de stopnaald; "ik zal er nooit doorkomen—ik zal breken—daar, ik breek al."

En zoo waar zij brak.

"Heb ik het niet gezegd?" zeide de stopnaald. "Ik ben te fijn voor zulk werk."

"Die naald deugt nergens meer toe", zeiden de vingers, ofschoon zij haar nog steeds vast hielden; maar de keukenmeid maakte er eenen kop van was aan, en stak er haren halsdoek mede vast."

"Daar, nu ben ik eene borstspeld", zeide de stopnaald. "Ik wist wel dat ik opgang zou maken in de wereld. Als men verdienste heeft, dan is het zeker, dat men het tot een of ander brengen zal. En toen lachte zij in het geheim—want niemand heeft ooit eene stopnaald in het openbaar zien lagchen—en daar stak zij, zoo trotsch als of zij in eenen postwagen zat, en keek overal rond.

"Met uw verlof—zijt gij van goud gemaakt?" vraagde zij aan eene nabuurige speld. "Gij ziet er zeer fraai uit, en hebt een merkwaardig hoofd; maar het is zoo klein! Gij moet zwoegen en slaven, want niet iedereen wordt met was bedropen." En de stopnaald rigtte zich zoo trotsch omhoog, dat zij overbuitelde en van den doek in den zinkput viel, dien de keukenmeid toen juist schoon maakte.

"Nu ga ik reizen", zeide de stopnaald, "maar het is te hopen, dat ik niet zal verloren gaan."

Maar zij was inderdaad verloren.

"Ik ben te deftig voor deze plaats", zeide zij, toen zij in den zinkput lag. "Maar ik weet wat ik ben, en dat strekt tot eenigen troost." En de stopnaald behield hare trotsche houding, en verloor hare goede luim niet.

En allerhande dingen dreven over haar heen, zooals spaanders, eindjes stroo, en stukjes van oude kranten.

"Kijk, wat zeilen ze!" zeide de stopnaald. "Zij droomen er niet van wat er beneden hen is, schoon ik het ben, die hier lig! Daar gaat een spaander, die aan niets ter wereld denkt, dan aan zich zelven—niets meer dan een spaander! Daar gaat een stroo; wat draait en wentelt het rond! Denkt toch niet aan uw mal eigen, of gij zult tegen eenen steen loopen! Daar zwemt een stuk krant. De inhoud er van is al lang vergeten, en toch is het nog trotsch. Ik lig stil en ben geduldig. Ik weet wat ik ben, en wat ik blijven zal, er moge komen wat wil."

Eens lag er iets naast haar dat zoo sterk schitterde, dat de stopnaald dacht dat het een diamant was; doch het was slechts een stuk glas, maar daar het zoo helder glinsterde, sprak de stopnaald het aan, waarbij zij zich zelve voor eene borstspeld uitgaf.

"Gij zijt een diamant, denk ik?"

"Zoo iets van dien aard."

Aldus hielden beiden zich voor iets kostbaars, en hun gesprek liep uit op de trotschheid der wereld.

"Ik woonde in de doos van een meisje," zeide de stopnaald, "en dit meisje was eene keukenmeid. Zij had vijf vingers aan elke hand; maar iets verwaander dan die vingers heb ik nimmer gezien. En toch waren zij enkel daar voor het opzettelijk doel, om mij uit de doos te nemen, en er weer in te doen."

"Waren zij dan van hooge afkomst?" vraagde het stuk van de gebroken flesch.

"Hooge afkomst! Och lieve tijd, neen!" zeide de stopnaald, "maar trotsch tot in den uitersten graad. Het waren vijf broeders, allen geboren vingers. Zij stonden trotsch naast elkander, ofschoon zij van verschillende grootte waren: de buitenste namelijk, de duim, was kort en dik, en zijne plaats was op zij van het lid, en hij had maar eene geleding, en kon maar eene buiging maken, maar hij zeide, dat elk menschelijk wezen, dat hem verloren had, niet geschikt was voor het leger. Zijn naaste buurman, een eerste lekkerbek, dompelde zich in zuur en zoet, wees naar de zon en de maan, en maakte de letters als zij met elkander schreven. Meester Langman, de middelste, zag op al de anderen neder. Goudkraag, de vierde broeder, droeg eenen gouden ring om zijn lijf, en de kleine Pietêr Speelman deed niet met al, waar hij al heel trotsch op was. Het was een hoop snoevers, en dat zullen zij blijven, en daarom heb ik hen verlaten."

"En nu liggen wij hier en glinsteren", zeide het stuk van de gebroken flesch.

Er werd nu juist meer water in den zinkpunt geworpen, zoodat hij overliep, en het gebroken glas werd door den stroom medegesleept.

"Weg is hij," zeide de stopnaald. "Men laat mij daar liggen, omdat ik te deftig ben—maar dat is mijne trots, en wel eene prijsselijke."

En zij bleef trotschelijk liggen waar zij was, zich in magtig groote gedachten verdiepende.

"Ik zou bijna denken, dat ik uit eenen zonnestraal geboren was, zoo fijn ben ik! En het schijnt dat de zonnestralen altijd hun best doen, om mij onder het water te vinden. Helaas! Ik ben zoo fijn, dat zelfs mijne eigene moeder niet in staat zou zijn mij te vinden. Als ik mijn oud oog nog maar had, dat afgebroken is, dan zou ik moeten schreijen; maar ik wil niet—want het is niet deftig te schreijen."

Op zekeren tijd waren een paar jongens op straat aan het morsen in de goot, waaruit zij oude spijkers, stuivertjes en zulke dingen haalden. Het was een smerig werk, maar zij schenen er vermaak in te scheppen.

"Hoi!" schreeuwde een hunner, die zich aan de stopnaald prikte, "hier is een kerel!"

"Ik ben geen kerel; ik ben eene jonge juffrouw", zeide de stopnaald; maar niemand hoorde het.

Het was was verdwenen, en zij was zwart geworden, maar daar zwart er een ding dunner doet uitzien, dacht zij dat zij thans deftiger was dan ooit.

"Daar komt eene eijerschaal aanzeilen", zeiden de jongens, en zij staken de stopnaald door de eijerschaal.

"Witte muren en eene zwarte kleeding, dat staat goed bij elkander", zeide de stopnaald; "doch ik kan mij zelve niet zien! Ik hoop dat ik niet zeeziek zal worden, want ik ben bang dat ik dan breken zal."

Maar zij werd niet zeeziek, en brak niet ook.

"Het is een goed voorbehoedmiddel tegen zeeziekte eene stalen maag te hebben, en de bewustheid daarbij dat men iets meer is dan een menschelijk wezen! Mijn gevoel van zeeziekte is nu over. Hoe deftiger iemand is, hoe meer iemand kan doorstaan!" Zoo sprak zij weder tot zich zelve.

"Krak!" zeide de eijerschaal, daar er een wagen over heen ging.

"Genade! Welk eene zwaarte!" riep de stopnaald. "Ik zal zeeziek worden! Ik zal breken!"

Maar zij brak niet, ofschoon er een zware wagen over heen ging; zij lag in hare volle lengte op den weg—en laat ze daar liggen.

☞ Lezer! Wees zoo voorzigtig, eer gij om de arme stopnaald lacht, van eerst aan u zelven, nog beter aan uwe bekenden, en het allerbeste aan uwe vijanden te vragen, of gij zelf niet veel op die stopnaald gelijkt.—*Vert.*

Raadgevingen voor ongehuwde Juffertjes.

Uit het handschrift eener oude weduwe.

Als gij blaauwe oogen hebt, wees dan kwijnend.

Als gij zwarte oogen hebt, stel u dan geestig aan.

Als gij fraaije voeten hebt, draag dan korte rokken.

Als gij slechts den minsten twijfel omtrent dit punt koestert, draag dan lange.

Als gij goede tanden hebt, vergeet dan niet nu en dan te lagchen.

Als gij slechte hebt, dan moet gij slechts meesmuilen.

Als gij jong zijt, zit dan met uw gezigt naar het licht.

Als gij een weinigje in jaren gevorderd zijt, zit dan met uwen rug naar het raam.

Als gij eene leelijke stem hebt, spreek dan altijd zachtjes.

Als in het algemeen wordt erkend dat gij eene fraaije stem hebt, spreek dan nimmer op eenen hoogen toon.

Als gij goed danst, dans dan zelden.

Als gij slecht danst, dans dan in het geheel niet.

Als gij goed zingt, maak dan geene kinderachtige verontschuldigingen.

Als gij tamelijk zingt, aarzel dan geen oogenblik als gij er om gevraagd wordt, want weinige personen zijn bevoegde regters van het zingen, maar elkeen is gevoelig voor de begeerte om te behagen.

Als gij in het gesprek denkt dat iemand ongelijk heeft, verberg dan liever uw verschil van meening, dan dat gij tegenspreekt. Het is altijd in uwe magt om door glimlachjes vrienden te krijgen: welk eene dwaasheid dus door een zuur gezigt vijanden te maken.

Als gij in de gelegenheid zijt om te prijzen, doe het met uw gansche hart.

Als gij genoodzaakt zijt om te laken, doe het dan met tegenzin.

Als gij wangunstig zijt op eene andere vrouw, toon het dan nooit dan door haar elke goede hoedanigheid en volmaaktheid toe te schrijven, behalve die, welke zij in wezenlijkheid niet bezit.

Als gij de wereld wilt doen denken, dat gij op eenig bijzonder man verliefd zijt, behandel hem dan stijf, en ieder ander los en vrij.

Als gij geneigd zijt tot spijtigheid en gemelijkheid, dan is het beter uw kwaad humeur op uwen hond, of uwe kat, of uwe meid bot te vieren, dan uwe vriendin.

Als gij uwe schoonheid wilt bewaren, sta dan vroeg op.

Als gij uwe achting wilt bewaren, wees dan welievend.

Als gij magt wilt verkrijgen, wees dan inschikkelijk.

Als gij gelukkig wilt leven, tracht dan het geluk van anderen te bevorderen.

Anecdote van Rothschild.—Eens op eenen natten en zeer onaangenamen dag zette de baron van Rothschild zich in eene parijsche omnibus om zich naar de beurs te begeven. Nabij dezelve gekomen zijnde stapte de "Nabob van financien" af, en ging zonder betalen heen. De voerman hield hem staande en vraagde om de vracht. Rothschild voelde in zijnen zak maar hij had geene roode cent klein geld. De voerman was zeer vergramd.

"Wel, wat deedt gij er in, als gij niet betalen kondt? Gij wist wel, dat gij geen geld hadt."

"Ik ben baron Rothschild!" riep de groote capitalist, "en hier is mijn kaartje."

De voerman wierp het kaartje in de goot.

"Ik heb nog nooit van u gehoord", zeide hij, "en ik wil ook nooit meer van u hooren. Maar ik wil mijne vracht hebben—en ik *moet* die hebben."

De groote bankier had haast.

"Ik heb slechts eene order voor een millioen", zeide hij. "Geef mij geld terug", en hij bood hem eene coupon van vijftig duizend franken aan.

De voerman zette groote oogen op, en de passagiers schaterden het uit van het lagchen. Op dit oogenblik kwam er een *"agent de change"* aan, en Rothschild leende van dezen zes sous.

De voerman werd nu met eene soort van wroegenden eerbied vervuld, en zich tot den geldkoning wendende, zeide hij:

"Als gij om tien franken verlegen zijt, mijnheer, dan wil ik het wel voor mijne rekening nemen, om ze u te leenen."

Half voor anker.—Bildad Jones, stuurman van de Connecticut rivier schoener Sally Anne, ging naar achter en sprak tot den kapitein:—"Kapitein Spoener, als gij den schoener in dien koers houdt, dan zal hij gaauw op gindsche ondiepten aan grond zitten." De kapitein antwoordde: "Mijnheer de stuurman, ga terstond naar voren en pas op *uw* gedeelte van den schoener; ik zal op het *mijne* passen." Bildad ging naar voren, liet het anker vallen, wandelde naar achter en berigtte:—"Kapitein Spoener, *mijn* gedeelte van den schoener ligt voor anker!"

Eigene inzigten.—*Eene bedelaarster* (geld tellende). "Griet, hoeveel heb jij met je vier bengels opgehaald."

Eene andere. "Ik? Niet ten volle twee gulden."

De eerste. "Nou, dan heb ik geen klagen: ik heb met me twee stumperds haast vijf gulden opgedaan."

De tweede. "Ja, dat wil ik graag gelooven. Als ik het geluk had, dat de hemel mij ook met zoo'n paar kreupelen gezegend had, dan zou het ook wel beter gaan: maar met zulke regte rakkers, als de mijnen, heeft geen mensch meelijên."

CALENDER VOOR OCTOBER, 1857.

D. der maand.	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.		Zons- Ond. U. M.		Maangestalten.
1	Donderdag	5	56	5	43	
2	Vrijdag	5	57	5	42	
3	Zaturdag	5	58	5	40	Volle Maan, den 3, 's morg. 10 ure, 1 min.
4	Zondag	5	59	5	39	
5	Maandag	6	01	5	38	
6	Dingsdag	6	02	5	36	
7	Woensdag	6	03	5	34	
8	Donderdag	6	04	5	33	
9	Vrijdag	6	05	5	31	
10	Zaturdag	6	06	5	29	Laatste Kwart., den 10, 's morg. 0 ure, 46 min.
11	Zondag	6	08	5	28	
12	Maandag	6	09	5	26	
13	Dingsdag	6	10	5	24	
14	Woensdag	6	11	5	22	
15	Donderdag	6	12	5	20	
16	Vrijdag	6	13	5	19	
17	Zaturdag	6	14	5	17	Nieuwe Maan, den 17, 's avonds 4 ure, 30 min.
18	Zondag	6	15	5	16	
19	Maandag	6	17	5	14	
20	Dingsdag	6	18	5	13	
21	Woensdag	6	19	5	11	
22	Donderdag	6	21	5	10	
23	Vrijdag	6	22	5	08	
24	Zaturdag	6	23	5	07	
25	Zondag	6	24	5	05	Eerste Kwart., den 25, 's avonds 6 ure, 57 min.
26	Maandag	6	25	5	04	
27	Dingsdag	6	27	5	02	
28	Woensdag	6	28	5	01	
29	Donderdag	6	29	5	00	
30	Vrijdag	6	31	4	58	
31	Zaturdag	6	32	4	57	

AYER'S

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

EENE VERKOUDHEID TE GENEZEN, MET HOOFDPIJN EN PIJNELIJKHEID DER LEDEN. Neem het Cherry Pectoral in als gij naar bed gaat, en dek u warm toe, om des nachts te zweeten.

VOOR VERKOUDHEID EN HOEST, neme men het des morgens in, des middags en des avonds volgens de aanwijzingen op de flesch, en dit bezwaar zal weldra zijn weggenomen. Niemand zal lang van dezen last te lijden hebben, als hij bevindt dat dezelve zoo gemakkelijk kan genezen worden. Personen, die met eenen blijvenden hoest zijn aangehaald, die hun de nachtrust beneemt, zullen door bij 't naar bed gaan het Cherry Pectoral in te nemen, hier kunnen zij zeker van zijn, eenen gezonden, onafgebroken slaap, en bijgevolg eene verkwikkende rust genieten. Eene groote verligting van lijden, eindigende met eene volkomene genezing wordt aan duizenden verstrekt, die zoodanig ongesteld zijn, door deze onschatbare artsenij.

Door deszelfs aangename uitwerkselen in deze gevallen, gevoelen velen zich onwillig, om deszelfs gebruik na te laten, als de noodzakelijkheid daartoe reeds heeft opgehouden.

VOOR ZANGERS EN REDENAARS is dit geneesmiddel onschatbaar, daar het, door deszelfs werking op de keel en longen, als het in kleine hoeveelheden wordt ingenomen, alle heeschheid in weinige uren wegneemt, en de kracht en buigzaamheid der stem wonderbaar vermeerdert.

ASTHMA, of aamborstigheid, wordt over het algemeen verligt, en dikwijls geheel genezen, door het Cherry Pectoral. Maar er zijn eenige gevallen, die zoo hardnekkig zijn, dat zij voor niet een geneesmiddel wijken willen. Cherry Pectoral zal ze genezen, als ze te genezen zijn.

BRONCHITIS, of ontsteking van de keel en het bovengedeelte der long, kan genezen worden door Cherry Pectoral in kleine en menigvuldige giften in te nemen. De lastige drukking wordt spoedig hersteld.

VOOR CROUP. Geef een braakmiddel in van antimony, om te worden gevolgd van groote en menigvuldige giften van het Cherry Pectoral, tot de ziekte is ten onder gebragt. Als het bij tijds wordt ingenomen, zal het niet missen te genezen.

KINKHOEST kan spoedig tegengegaan en genezen worden door het gebruik van Cherry Pectoral.

DE INFLUENZA, of griep, wordt door dit middel spoedig weggenomen. Er zijn talrijke gevallen opgemerkt, in welke geheele huisgezinnen er door tegen alle ernstige gevolgen beschermd werden, terwijl hunne buren zonder het Cherry Pectoral, aan deze ziekte leden.

VOOR TERING in hare eerste graden, dient het, zoo mogelijk met raadpleging van eenen goeden geneesheer, en in allen gevalle met zorgvuldige nakoming van de gedrukte aanwijzingen op de flesch, te worden ingenomen. Als het met oordeel wordt gebruikt, en de lijder wordt te gelijker tijd goed opgepast, zal het zelden missen of het brengt de ziekte ten onder.

Voor gevestigde LONG TERING, dient het Cherry Pectoral te worden ingegeven geregeld naar hetgeen de lijder behoeft en kan verdragen. Het geeft altijd verligting, en geneest niet zelden lijders, die voor hopeloos werden gehouden. Duizenden zijn door het land verspreid, die gevoelen en openlijk verkondigen, dat zij hun leven en hunne tegenwoordige gezondheid aan het Cherry Pectoral verschuldigd zijn.

Eene beproeving van vele jaren, in plaats van het algemeen vertrouwen op dit geneesmiddel schade te doen, heeft voor hetzelve eene achting en eene vermaardheid verworven, die de levendigste verwachtingen van deszelfs vrienden ver overtrof. Niets dan deszelfs wezenlijke deugden en de onmiskenbare weldaad, die door hetzelve op duizenden lijders is uitgestort, kon den goeden naam voortbrengen en handhaven, dien het geniet. Terwijl vele mindere middelen, die de maatschappij zijn opgedrongen, niet geslaagd en verworpen zijn, heeft dit bij elke proefneming zich vrienden verworven, weldaden uitgestort op de kranken, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen voortgebragt te talrijk en te merkwaardig om vergeten te worden.

Terwijl het eene misleiding van het publiek is, voor te wenden, dat een geneesmiddel onfeilbaar genezen zal—is het toch genoegzaam bewezen, dat het Cherry Pectoral, niet alleen als eene gewone zaak, maar bijna bestendig, de ziekten, waarvoor het gebruikt wordt, geneest.

Daar deze daadzaken mettertijd al verder en beter bekend worden, is deze artsenij allengs het beste hulpmiddel voor de ongestelden geworden, van de blokhut des Amerikaanschen landmans af, tot de paleizen der Europeaansche vorsten toe.

Het Cherry Pectoral wordt door eenen scheikundige, en elk ons van hetzelve onder zijne eigene oogen, met onwankelbare naauwkeurigheid en zorg, vervaardigd. Het is gezegeld en door de wet tegen namaaksels beschermd, en bijgevolg kan men er zich als echt, zonder vervalsching zijnde, op verlaten.

Bereid en verkocht door JAMES C. AYER, practisch en analitisch scheikundige te Lowell, Mass.
W. F. DAVIES, te Sheboygan.
FARNSWORTH & Co. te Sheboygan Falls.
P. H. SMITH, te Plymouth.
RICE & STEVENSON, te Milwaukee, en bij al de Apothekers in alle Plaatsen. y362

The Most Useful, Most Perfect, Most Concise.

CHEAPER THAN THE CHEAPEST! BETTER THAN THE BEST!

Published Weekly. The whole only One Dollar a Year.

GREATEST DISCOVERY of the present Century for

Detecting Counterfeit Bank Notes

Describing Every Genuine Bill in Existence, and Exhibiting at a glance every Counterfeit in Circulation!!

Arranged so admirably, that REFERENCE is EASY & DETECTION INSTANTANEOUS.

☞ No index to examine! No pages to hunt up! But so simplified and arranged, that the Merchant, Banker and Business Man can see *all at a Glance.*

It has taken years to make perfect this

GREAT DISCOVERY.

The urgent necessity for such a work has long been felt by Commercial men. It has been published to supply the call for such a Preventive, and needs but to be known to be Universally Patronized. It does more than has ever been attempted by man. ☞ It describes every Bank Note in 3 Different Languages, *English, French and German.*

THUS EACH MAY READ THE SAME IN HIS OWN NATIVE TONGUE.

Terms:—The paper will be about 28 by 42 inches, and will contain the

MOST PERFECT BANK NOTE LIST PUBLISHED,

Together with the rate of Discount. Also a list of

All the Private Bankers in America.

A complete Summary of the Finance of Europe & America will be published in each edition, together with all the Important NEWS OF THE DAY. Also

INTERESTING STORIES

From an Old Manuscript found in the East, and no where else to be found. It has never yet appeared in print, and furnishes the Most Complete History of

ORIENTAL LIFE

and describing the Most Perplexing Positions in which the Ladies and Gentlemen of that Country have been so often found. These Stories will continue throughout the whole year, and will prove the Most Entertaining ever offered to the Public.

☞ Furnished Weekly to Subscribers only, at $1 a year. All letters must be addressed to

JOHN S. DYE, Broker,
Publisher and Proprietor, 70 Wall Street,
1y18 New York.

52 Witnesses of Paper Money; or, The Forger Convicted!

1855. Nieuwe voorraad van Goederen. 1855

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

Eene deur Noordelijk van het Wisconsin Huis,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCERIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen. Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Julij 1855. JOSEPH SCHRAGE & Co.

F. PASDELOUP,
LANDAGENT & NOTARIS
No. 59 Clark Street,
CHICAGO, ILLINOIS,

Biedt zijnen landgenooten en vrienden minzaam zijne diensten aan, in alles wat bovengemelde vakken betreft. y 348

BANK OF SHEBOYGAN.

Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.

Directeurs: W. W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm en J. F. Kirkland.
Sheboygan, W. W. KING, President,
19 Maart 1855. VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

F. & G. DEVILLE,
Fabrikanten en Handelaren in 't groot van
ALLERHANDE SUIKERGEBAK.

Tevens handelen wij in KINDERSPEELGOED NOTEN in soorten, ROZIJNEN, KRENTEN, CITROENEN, en CHINA'S APPELEN.

De winkel staat in Pennsylvania Avenue,
y286 SHEBOYGAN.

N. B. Wij betalen ten allen tijde contant geld voor boter en eijeren.

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende doorden gouverneur dezes Staat tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS,

residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,)
Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan 2 Maart 1857. J. QUINTUS

W. W. KING'S
IJzerwinkel,
Achtste Straat, naast
SCHRAGE & Co.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerkers-gereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.
Wm. W. KING.
Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

ÆTNA
Brandwaarborg-maatschappij
VAN HARTFORT, CONNECTICUT.
KANTOOR, 58 STATE STREET.
Ingelijfd Anno 1819, (*Charter Perpetual.*)

KAPITAAL $500,000.

T. K. Brace, President, E. G. Ripley, Vice President, T. A. Alexander, Secretaris.

J. B. Bennet, Algemeen Agent, te Cincinnati, Ohio.

Dit is een der oudste en soliede brandwaarborg-maatschappijen in de Ver. Staten, die nu reeds meer dan dertig jaren bestaan heeft, en al dien tijd den benijdenswaardigen naam heeft gehandhaafd van al hare verliezen met de grootste bereidwilligheid en stiptheid te betalen; toen al de oude maatschappijen te gronde gerigt werden, door de groote branden te New York en Saint Louis, stond deze de beproeving door en betaalde ten volle de ontzaggelijke verliezen uit, die haar to dier tijd ten deel vielen, en zij rust nu op eenen grondslag van crediet en kapitaal, die niet aan het wankelen kan gebragt worden, en allen, die er zich in verzekeren, kunnen zich veilig achten tegen alle verliezen ten bedrage hunner verzekering.

De rato's van verzekering bij deze Maatschappij zijn zoo laag als die van andere goed ter naam staande Maatschappijen, en zoo laag als bestaanbaar is met de belangen der verzekeraars en verzekerden.

Personen, die zich willen verzekeren, hoeden zich voor de talrijke reizende agenten van bedriegelijke en onverantwoordelijke Maatschappijen, die door schoonschijnende voorstellingen het volk hunne valsche polices opdringen.

Allen, die hunne belangen en veiligheid in de zaak van verzekering willen behartigen, moeten zich verzekeren bij den eenen agent dezer compagnie, van welke er een in elke der voornaamste towns en steden van het land kan gevonden worden.
CHARLES E. MORRIS,
y 346 Agent voor de Stad en County Sheboygan

STADS MARKT.

DE ONDERGETEEKENDE, onlangs den winkel van T. J. Graham, in het "Sheboygan Exchange" blok, in de Pennsylvania Avenue, geheel op stads markt manier hebbende in orde gebragt, is nu gereed om de beste gelegenheid tot kalandisie zoo voor koopers als verkoopers aan te bieden. Voor zijne stadskalanten denkt hij het beste, dat het land van alle soorten van vleesch en moeskruiden oplevert, bestendig voor handen te hebben.

Farmers en anderen, die over vette koeijen, varkens, schapen, kalvers, kalkoenen, kippen of eenige soort van ten verkoope geschikt gevogelte, wild, of keukengewassen, hebben te beschikken, zullen, bij levering aan de stads markt, de hoogste marktprijzen ontvangen. CHAS. F. DOERTENBACH.
Sheboygan, 3 Nov. 1856. 358 tf

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van - - - - $25,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - - - - - 22,000.
Gedeponeerde Staats Effecten, - - - - - - - 26,000.

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest, tegen *zes* procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.
Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31 tf J. H. MEAD, Kassier

P. SOUFFROUW,

Verkoopt en repareert allerhande soorten van
KLOKKEN, HOROLOGIEN EN GOUD- & ZILVERWERK.
Hij betaalt contant geld voor *oud* goud en zilver.
285 tf SHEBOYGAN, WIS.

AZIJN, TERPENTIJN, LIJNOLIE, LOOD WIT en TABAK bij C. T. MOORE.

Allerhande soorten van "Blanks" is te koop in de *Nieuwsbode* drukkerij.

G. VAN STEENWIJK,
Consul der Nederlanden
voor
MICHIGAN, WISCONSIN en MINNESOTA.
te
Newport, Sauk County, Wisconsin.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde landen wordt hiermede verwittigd, dat alle officiële naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

Extract van Koffij,
van
F. F LIX & ZOON
TE PITTSBURGH, Pa.

Onze geachte Landgenooten maken wij bijzonder opmerkzaam op dit in de gansche Vereenigde Staten van Noord Amerika met den grootsten roem bekende KOFFIJ EXTRACT, hetwelk sedert 16 jaren in meest alle Engelsche, Iersche, Fransche en Duitsche huisgezinnen algemeen gebruikt wordt. Ook in de meeste Hollandsche familien is dit Koffij-Extract, onder den naam van *Stroop-Koffij,* met roem bekend.

Door deszelver gebruik bespaart men meer dan de helft Koffij en wordt de smaak verbeterd. Vereenigd gebruikt is het ook een gezondere drank dan koffij alleen.

Depot-houders van ons Koffij-Extract voor de Staten Wisconsin en Michigan zijn de heeren SCHRAGE & Co. te Sheboygan, Wis., en L. DOOGE, te Grand Rapids, Mich., bij wie men het echte artikel in 't groot en in 't klein kan bekomen.

Als bewijs der deugdelijkheid van hetzelve willen wij slechts melden, dat wij sedert de fabricatie van dit artikel reeds **vier gouden medailles** op verschillende tentoonstellingen van kunst en nijverheid hebben ontvangen.
333 tf. F. FELIX & ZOON.

Voor vier Dollars!

Nog eenige exemplaren zijn voorhanden van Bomhoff's volledig
ENGELSCH-HOLLANDSCH
en
HOLLANDSCH-ENGELSCH
WOORDENBOEK,
twee deelen in één band, ruim 1100 bladz. Dit zeer nuttig werk wordt voor $ 4, franco naar alle plaatsen in de Ver. Staten verzonden. Adres aan
Sheboygan, 19 Julij. J. QUINTUS.

1857.

Groote Centrale Roete

Van het Oosten naar het Westen.

Groote Westersche
SPOORWEG
VAN DEN NIAGARA WATERVAL, OF VAN BUFFALO TOT DETROIT,
In schoone, prachtige Stoombooten;
en van daar met den Mich. Centralen Spoorweg,
TOT CHICAGO, ST. LOUIS, MILWAUKEE, BURLINGTON, ROCK ISLAND, GALENA, DUBUQUE, ST. PAUL
en alle andere plaatsen in het Groote Westen.

De nieuwe en ook voor Landverhuizers zeer bekwaam ingerigte Stoombooten van de Michigan Central Railroad, verlaten Buffalo iederen avond bij het aankomen der Spoortreinen van New York, zij zijn:

Western World, Maandag en Donderdag.
Plymouth Rock, Dingsdag en Vrijdag.
Mississippi, Woensdag en Zaturdag.

De treinen verlaten Detroit voor Chicago onmiddelijk na aankomst der bovengemelde Stoombooten, en dur treinen van den Niagara Waterval.

De Michigan Central Spoorweg heeft met de Illinois Central, St. Louis en Chicago, Burlington en Quincy Spoorwegen, *in Chicago een vereenigd Depot,* waardoor vele kosten en moeijelijkheden worden voorgekomen, die men voor de verdere reize bij andere Spoorwegen ontmoet.
CH. E. NOBLE,
6m11 Gen. Agent, Buffalo, N. Y.

Te Huur.

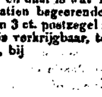

Diegenen welke eene in de stad Sheboygan gelegene farm van 40 akkers, grootendeels onder bebouwing, met eene goede woning en schuur er op, op ZEER AANNEMELIJKE VOORWAARDEN, voor vijf of meer jaren huren wil, vervoege zich bij
CHAS. DOERTENBACH,
20tf Slager te Sheboygan.

Kunst- of stand-olie.

Bijna twee jaren ben ik met deze Olie hier werkzaam geweest, en heb bevonden, dat zij even zoo min als in Nederland voor alle schilderwerken gemist kan worden, en hier bij de Amerikanen zulk eenen invloed heeft, dat zelfs een Amerikaansch schilder mij acht dollars voor eene gallon aanbood. Van dien tijd af ben ik begonnen deze Olie te fabriceren en te verkoopen, en wensch thans, in elke stad of elk dorp in Amerika, eenen agent, om zich met den verkoop derzelve te belasten, liefst iemand, die weet wat kunst- of stand olie is, en alle andere oliën, verwen en vernissen verkoopt.

Komt, Nederlandsche schilders, nu kunt gij weder goed en glanzig werk maken, door 't gebruik van deze Olie en daar is wat mede te verdienen. Nadere informatien begeerende adressere men zich franco, met een 3 ct. postzegel in den brief, aan

Zij is verkrijgbaar, tegen *twee dollars* contant, per gallon, bij
L. van der BIE,
22 Platteville, Grant Co., Wis.

TE KOOP.

Door vertrek naar elders wordt op zeer aannemelijke voorwaarden te koop aangeboden:

EEN WINKEL, WONING & ERVE,

Zijnde Lot 11 in Block 310, staande en gelegen aan hoek van den Pennsylvania Avenue en Zesde Straat binnen deze stad.

EEN GOED WOONHUIS,

aan den hoek van Vierde en Michigan Straten, met den grond waar het op staat, zijnde Lots 7, 8 en 9 in Block 39. De tuin is wel aangelegd en voorzien van verschillende soorten van Fruit Boomen, Bloemen en Gewassen.

1 TIEN AKKER LOT,

Twee mijlen buiten de stad, westelijk van de roomsch katholijke kerk. Te bevragen bij den eigenaar
THOMAS WIMBLE,
of bij J. Quintus, Notaris.
Sheboygan, 29 Junij 1857. 2m26

W. H. PAINE,
STADS- EN HULP COUNTY LANDMETER
Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.
Kantoor bij GEO. C. COLE, in Orzan's Brick Block, 8ste Straat, Sheboygan. y 21

Gezondheid en sterkte moeten onmisbaar op deszelfs gebruik volgen.

BOERHAVE'S
HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR

bedorven spijsvertering,
ZIEKTE DER NIEREN,
LEVER ONGESTELDHEID
ALLERLEI ZWAKHEID,
Heete en koude Koorts,

En de verschillende kwalen die het gevolg zijn van ongestelde Maag en Lever,

zoo als kwade Spijsvertering, zuur in de Maag, Koliek branding op het Hart, verlies van Eetlust, Moedeloosheid, hardlijvigheid, blinde en bloedende aanbeijen. In alle Zenuwachtige, Rheumatische en Zwartgallige aandoeningen, heeft het zich in vele gevallen ten hoogste weldadig betoond, en in andere eene besliste genezing bewerkt.

Dit voortreffelijk middel, brengt de meeste kwalen van het menschelijk gestel ten onder. Deszelfs werking is bijna wonderbaar en deszelfs genezingen duurzaam.

Het doet het gestel niet sterk aan, maar brengt de levenskracht tot deszelfs oorspronkelijke werkzaamheid terug, verwijdert de oorzaken der ziekten en geneest op deze wijze dezelve volkomen.

Daar deszelfs geneeskrachtige eigenschappen zoo algemeen worden op prijs gesteld, voornamelijk hier, waar het zich als huismiddel zoo zeer heeft ingedrongen, dat het door vele kruideniers en alle drogisten verkocht wordt, kon het niet onvermijdelijk noodig schijnen, nieuwe getuigenissen daarvan aan te halen.

Daar er echter zonder twijfel personen zijn, die menig aangekondigd middel gebruikt hebben en desniettegenstaande nog aan eene kwade spijsvertering in den eenen of anderen vorm lijden, laten wij hier een aantal getuigenissen volgen, die van onbekende personen komen en wier echtheid niet betwijfeld kan worden.

Wederom een bewijs,

dat *Boerhave's Hollandsch Bitter,* waardig is gerecommandeerd te worden:

De zoo eenvoudige als opregte Maria van Sliedrecht, geboren van Dijke, had in het begin van verleden zomer eene ernstige ziekte, doch herstelde zoo ver, dat zij uit Doctors handen en niet bedlegerig behoefde te zijn; maar bleef erg sukkelen, zonder eetlust, en zonder krachten haar huiswerk verrigten. Tot an eenige weken geleden gebruikte zij slechts *eene* flesch bitter, die haar met de hulp van God compleet herstelde, waarop haar man, mij, den ondergeteekende, kwam bedanken, dat ik hem dit bitter voor zijne vrouw zoo sterk had aangeraden, en verzocht mij al het bovenstaande in de *Nieuwsbode* te doen plaatsen.
L. D'OOGE,
Grand Rapids, Mich.

Wm Schuchmann, Esq., de welbekende steendrukker, betuigt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch bitter vlijtig gebruikt en bevind, dat het de onverduwelijkheid en zwakte geneest."

De Weleerw. *Samuel Babcock,* zegt: "Ik vond door deszelfs gebruik bijzonder veel verligting van eene hevige hoofdpijn, waarmede ik lang geplaagd was."

Frans Felix, de eenige vervaardiger van het echte Koffij extract, betuigt: "Ik weet, dat uw Hollandsch bitter, een der beste middelen in de wereld is tegen wanorde der maag."

Dr. *Samuel Ludwigh,* uitgever van de *Fackel,* te Baltimore, verklaart het voor eene artsenij, die het vertrouwen des publieks verdient.

Dr. *Ehrhardt,* de eerste duitsche arts in Pennsylvanie, heeft het gedurende de laatste drie jaren met het beste gevolg tegen zwakheden der verduwingsorganen en des gestels in het algemeen voorgeschreven.

De opziener van Ballou's azijnmakerij zegt:—"Ik heb het zelf gebruikt; insgelijks mijne vrouw, en het heeft haar meer welgedaan dan iets anders, dat zij van te voren heeft ingenomen."

J. W. Woodcell, Esq., zegt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch Bitter zelf gebruikt en anderen aanbevolen, daar ik weet, dat het juist dat is, waarvoor het aanbevolen wordt."

Ald. *Jonathan Reely,* van nedér St. Clair, zegt: "het heeft mij tegen verduwingsbezwaren en zwakte der maag goede dienst bewezen."

James M. Murphy, betuigt:—"Nadat mij eenige geneesheeren te vergeefs behandeld hadden, bevrijdde mij Boerhave's Bitter van de pijnen, die ik aan het hart en in de zijde voelde, en die uit kwade spijsvertering voortsproten."

De Redacteur der "Free Press, van Kittaning, schrijft:—"Nadat mij een der beste artsen alhier, niet had kunnen helpen, bevrijdde mij Boerhave's Hollandsch Bitter, van den kwaadsten vorm van bedorven spijsvertering."

AANMERKING! Die in dit middel een geestrijke drank denkt te vinden, zal zich bedriegen; maar voor de zieken, zwakken en aangetasten, zal het zich als een aangenaam Aromatiek Bitter, met aanmerkelijke geneeskrachtige eigenschappen betoonen.

Weest Voorzigtig!

De groote aftrek van dit aangenaam aroma heeft tot vele namaaksels aanleiding gegeven, waarvoor het publiek zich wachten moet. Gaat niet over tot het koopen van iets anders, voordat gij Boerhave's Hollandsch bitter goed beproefd hebt. Eene flesch zal voldoende zijn om u te overtuigen, hoe oneindig ver het al die namaaksels overtreft.

Het wordt verkocht voor $ 1 de flesch, of zes fleschen voor $ 5, door de eigenaars
BENJAMIN PAGE, Jr. & Co.
Apothekers, Scheikundigen en Droogisten
te Pittsburgh, Pa.

Is ook te verkrijgen bij J. Quintus, hoofd-agent voor Sheboygan County, aan wien men zich uit andere Hollandsche nederzettingen in Wisconsin, Michigan of Illinois tot het bekomen van agentschappen, gelieve te melden.

Alsmede bij J. R. Muller, Holland, Sheboygan Co Wis.
J. J. van de Plassche, Milwaukie, Wis.
Barclay Brothers, Chicago.
L. D'ooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane, N. York.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. DeBerard, Allen & Hosford, Dubuque, Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport. McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella.
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Ills.
Day & Jenks, St. Paul, Min. Ter. 353 tf.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad, te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" " A. van de Wall, Oostburg, dito.
" " G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" " D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
" " J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" " F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
" " G. van der Sijde, Hope, Illinois.
" " M. Janson, Thornton, Illinois.
" " E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
" " A. de Vos, Ar. Rochester, N. Y.
" " N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" " J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" " H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
" " J. J. Zorgo, Cincinnati.
" " J. van de Luijster, Holland, Mich.
" " Zeeland, Mich.
" " J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" " L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" " Henry Hospers, Pella, Iowa.
" " L. D. van Horssen, Keokuk, Iowa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of ontrent vier centen per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan
J. QUINTUS, Sheboygan Wis.